

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 2T/153/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112011509
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ondrejová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4112011509.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márii Ondrejevej a prísediacich Angely Markovej a Anny Mikušovej, v trestnej veci proti obžalovaným J. F. a K. J. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno j) Trestného zákona a s poukazom na § 127 odsek 12 Trestného zákona, s použitím § 138 písmeno b) Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 20. apríla 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

I. J. F., nar. XX.XX.XXXX v Q.,
trvale U., D. Č.. XXX,
prechodne bytom Č., F. Č.. XX

II. Obžalovaná K. J., nar. XX.XX.XXXX v M. J.,
trvale bytom T., F. K. XXX,
prechodne bytom Č., F. Č.. XX,

sa uznávajú vinnými, že

najmenej od 13.05.2011 do 10.02.2012 v obci F. K. Č.. XXX, kde žili ako druh a družka a bývali v spoločnej domácnosti s maloletými deťmi K. J. - D. (nar. XXXX), R. (nar. XXXX), Y. (nar. XXXX) a ich spoločným dieťaťom maloletým D.T. (nar. XXXX) zanedbávali osobnú starostlivosť o maloleté deti, nezabezpečili základnú hygienu detí a obydliá, neposkytovali im primeranú výchovu, svojim správaním pod vplyvom alkoholu vyvolávali u detí atmosféru strachu a stresu, J. F. maloletého Y. a R. takmer denne neprimerane fyzicky trestal fackami, údermi varechou a remeňom po celom tele, kľáčaním počas denných a nočných hodín, zatváraním do iných miestností a v uvedenom období jedenkrát maloletého Y. zdvihol do výšky a hodil o posteľku, pričom v dôsledku konania J. F. a K. J. sa u maloletých D., R. a Y. J. plne rozvinul CAN syndróm a v dôsledku takéhoto konania K. J. a J. F. boli maloleté deti odňaté z ich domácnosti a umiestnené do náhradnej starostlivosti rozhodnutím Okresného súdu Nitra, sp. zn. 13 PPOm/1/2012 zo dňa 10.02.2012 a sp. zn. 26P 57/2012 zo dňa 16.02.2012,

teda:

obžalovaní J. F. a K. J.

spoločným konaním týrali blízke osoby spôsobujúc im fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, vyvolávaním strachu, stresu, násilnou izoláciou, bezdôvodným odopieraním spánku, nevyhnutnej osobnej starostlivosti, hygieny, výchovy a tento čin spáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách

tým spáchali:

obžalovaní J. F. a K. J.

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno j) Trestného zákona a s poukazom na § 127 odsek 12 Trestného zákona, s použitím § 138 písmeno b) Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona,

za to im súd ukladá :

obžalovanému J. F.

Podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona č. 300/2005 v znení účinnom do 31.12.2015 nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho súd zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona mu súd ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

obžalovanej K. J.

Podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona č. 300/2005 v znení účinnom do 31.12.2015 nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ju súd zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona jej súd ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 1Pv 144/12 prejednal Okresný súd Nitra trestnú vec proti obžalovaným J. F. a K. J. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedkov J. X., J. J.N., J. P. Ď., M. X., Z. J., výsluchom znalkyne R. M. U., prečítaním výpovedí svedkov J. R. O. J. W. W., X. J., J. U., P. H., U. W. X., Z. J. z prípravného konania, prečítaním znaleckých posudkov J. Y., prečítaním listinných dôkazov a obsahu pripojených spisov Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/40/2014 a sp. zn. 2T/135/2011.

Obžalovaný J. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necíti sa byť vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nitra a po zákonom poučení využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať, preto bola jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 16.03.2012 (č.l.22-23) a výpoveď z prípravného konania zo dňa 15.11.2012 (č.l.70-75) podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítaná na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný J. F. v prípravnom konaní v pozícii obvineného dňa 16.03.2012 (č.l. 22-23) po zákonom poučení uviedol, že to čo sa píše v uznesení o vznesení obvinenia nie je pravda, deti považuje za svoje, nie je týranie, keď dá deťom pár krát po zadku, Y. rozbil hračky za 200 eur, tak mu dal po riti, lebo si zaslúžil, nie je pravda, že Y. dával kľáčať na celé hodiny samého do izby, udal ich J. J., ale ten u nich nebol ani nevie odkedy. V čase keď bol doma on, kurátorky u nich neboli, chodili k nim z nadácie Úsmev

ako dar a nosili deťom hračky. S K. sa pozná 5 rokov, jej nebohý manžel bol jeho kamarát. Po tom čo ovdovela a jeho opustila manželka, po primeranom čase sa k nej nastáhoval a o jej deti sa starali spoločne, narodilo sa im aj spoločné dieťa. Vedel o tom, že K. mala v minulosti problém s alkoholom, liečila sa ambulantne a brala tabletky, teraz nepije, keď si dá on, tak to s ňou nič nerobí. Navarené mávali, varil on osobne, K. nevie dobre variť. Desiate väčšinou robieval deťom on, rožky, chleba s maslom, salámou, sirup do fľašiek, každý deň nosili desiatu. Deti kúpavali dva krát do týždňa, nevie prečo prišli do domova zavšivené.

Vo výpovedi v prípravnom konaní v pozícii obvineného dňa 15.11.2012 (č.l.70-75) po zákonom poučení uviedol, že je druhom K. J. a v období odkedy sú spolu nepracoval, lebo je starý a nikde ho nechceli, chodil občas na brigády, ale deti nikdy nebil.

Obžalovaná K. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa necíti sa byť vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nitra a po zákonom poučení využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať, preto bola jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 16.03.2012 (č.l.20-21) a výpoveď z prípravného konania zo dňa 15.11.2012 (č.l.76-81) podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítaná na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaná K. J. v prípravnom konaní v pozícii obvinenej dňa 16.03.2012 (č.l. 20-21) po zákonom poučení uviedla, že to čo sa píše v uznesení o vznesení obvinenia nie je pravda, deti neboli hladné, nechodili do školy bez desiaty, ani špinavé a neupravené, mali aj sladkosti a jogurty. J. Y. mal problémy so žalúdkom, tak mu dávali menej. Deti bité neboli, len ich hrešili, keď urobili niečo zlé. V dome majú tri izby a kuchyňu, dom sa chystajú prerábať, kúpelku majú v dome, WC vonku. Kúrenie majú na pevné palivo, kúria v krbových kachľách v izbe a vykúria celý dom, v kuchyni majú sporák na pevné palivo a plyňák na bombu. Fajčili aj v byte, ale potom čo tam boli kurátorky, partner aj sestra poslúchli a už tam nefajčia, alkohol pije iba jej partner, ona sa liečila u MUDr. Višňovského. Deťom dávali desiata aj navyše, aby mali v družine, dávali im rohlíky, salámové chlebíky, koláčik, jogurty. Partner chlapcov nebil, modriny mali z toho, že sa hrali na korčuliach a na bicykli. Y. jej bol odobratý v čase, keď žil ešte jej nebohý muž, lebo mal problémy so žalúdkom, bol tam od dvoch mesiacov do dvoch rokov. Deti v domove navštevuje, s návštevami druhá pani riaditeľka nesúhlasí. R. nenavštevuje, lebo kurátorka Kováčová povedala, že keby ho chceli s druhom navštíviť nabehnú tam kukláči, nebola sa na neho pýtať ani v škole, brat J. jej povedal, že R. sa dobre učí a pýta sa na ňu.

Vo výpovedi v prípravnom konaní v pozícii obvinenej dňa 15.11.2012 (č.l.76-81) po zákonom poučení uviedla, že J. F. je jej druh. V čase keď boli deti u nich dostávala 180 eur vdovské, bola na materskej, pred materskou nerobila, F.Á. chodil po brigádach, lebo ho nechceli zamestnať.

Svedkyňa J. X. pracovníčka ÚPSVaR Nitra, na hlavnom pojednávaní uviedla, že úrad začal s rodinou pracovať v období keď sa narodil Y., vtedy bolo dieťa umiestnené do domova, pretože matka bola silná alkoholička. Neskôr matka začala spolupracovať a liečila sa u MUDr. Višňovského. Rodina bola ďalej v sledovaní úradu, ale nebolo hlásené žiadne zanedbávanie v rodine. Po smrti manžela pani J., navštevovali rodinu sporadicky raz za 2-3 mesiace. V rámci týchto návštev nevidela na deťoch modriny, zranenia, následky fyzického týrania ani následky podvýživy. Zlom nastal, keď dostali správu z MŠ kde chodil Y., že dieťa javilo známky týrania, na základe čoho sa začali návštevy ÚPSVaR v domácnosti, matka bola upozorňovaná na neporiadok v domácnosti, bolo tam veľa fliaš od alkoholu, v dome sa fajčilo, nebolo navarené, matka bola na nedostatky upozorňovaná a 15.09.2011 začala v rodine pôsobiť aj nezisková organizácia Úsmev ako dar, ale ich návštevy boli ohlásené, preto sa obžalovaná na ne pripravovala. Zo strany brata obžalovanej im bolo oznámené, že deti sú týrané, že p. F. sa podieľal na výchove tak, že deti bil a nechával ich kľáčať. Dňa 09.02.2012 vykonali návštevu ZŠ, vykonali pohovory s oboma maloletými deťmi (R. G. D.) a na požiadanie učiteľky vypočuli aj maloletú neter pani J. (P.), následne spísali návrh na vydanie predbežného opatrenia a deti boli umiestnené do detského domova. V rámci šetrení v rodine, za prítomnosti obžalovaných sa pokúšali s deťmi nadviazať rozhovor pri každej návšteve, ale deti s nimi nekomunikovali, ignorovali ich. Keď boli na šetrení v rodine, D. sa len usmievala, Y. bol spontánnejší a chcel s nimi aj odísť, ale keď ho priviedli k autu, tak chcel odísť k matke, bol vulgárny, používal vulgárne nadávky. Keď robili pohovor s deťmi dňa 09.02.2012 (Patrik a D.) deti boli tiché, ale komunikatívne, odpovedali na konkrétne otázky, hovorili o dianí v rodine. D. uvádzala, že k fyzickým trestom dochádzalo hlavne u chlapcov Y. G. R. a matka si deti nezastala, uviedla že p. F. R. nechával často kľáčať, udrel ho po tvári, zatváral ho do miestností a až neskôr ho pustil preč, potom násilie začalo prechádzať na Y.. Deti sa vyjadřili, že Y. zodvihol do výšky a hodil ho o zem kvôli hračkám, ktoré rozbil v škôlke. Neter p. J. (P.) hovorila, že Y. nechával až do noci kľáčať, deti hovorili o bití varechou, že to bolo zakaždým keď sa niečo stalo, stávalo sa to hlavne pod vplyvom alkoholu, čo podľa R. bolo každý

deň. P. uviedla, že Y. dostal aj za to, že chcel jesť. D. povedala, že dostala len raz s varechou keď sa učila. R. uviedol, že obžalovaní každý deň vypili 3-4 krabice vína. P. (neter) sa vyjadrila, že dostávali jesť podľa toho, či mali peniaze. U detí nebola žiadna mimoškolská aktivita, matka nemala tendenciu podieľať sa na príprave detí na vyučovanie. D. mala problémy s čítaním, bol u nej nižší stupeň retardácie. Deti potrebovali iný prístup, ktorý od obžalovaných nedostávali. V deň, kedy boli deti odňaté z domáceho prostredia, tam bol p. F., maloletí D. a Y., miestnosť bola zadymená a p. F. povedal, že matka je mimo, požiadali ho aby sa matka vrátila, Y. bol unavený a ustráchaný, mal kruhy pod očami, prepadnutú tváričku a keď mu povedali, že idú na výlet, začal si baliť hračky. Keď prišla p. J., zobrali deti a Y. sa celý čas pýtal len to, či bude obed. Všetky tri deti umiestnili v jednej profesionálnej rodine, matka ich kontaktovala poslednýkrát 25.05.2013 a p. F. 24.09.2012. Matka si vyživovaciu povinnosť riadne neplnila, preto detský domov podával trestné oznámenie za neplnenie vyživovacej povinnosti. Svedkyňa ďalej uviedla, že keď chodili na šetrenie do rodín, dopredu sa neohlasovali. Domácnosť obžalovaných bola vždy v neporiadku, zafajčená, bolo tam veľa špakov a fľaše a často pani J. nemala navarené. To, či deti chodili do školy na stravu uviesť nevedela. Matka bola viac krát upozornená na to, aby si dali dom do poriadku, miestnosť v ktorej spávala s maloletým D. bola plná plesní. Pokiaľ by existoval intenzívny záujem zo strany p. J. a p. Horáka mohla domácnosť a starostlivosť o deti vyzeráť inak, aj vzhľadom na ich sociálnu situáciu, pretože s nimi spolupracovala organizácia Úsmev ako dar, ktorá im dala úlohy, so zameraním na celkové zlepšenie stavu domácnosti a dostávali potom od nich aj monitorovacie správy. Úsmev ako dar má vypracovaný individuálny plán pre každú rodinu. Príjem rodiny pozostával z rodinných prídavkov, sirotského dôchodku a vdovského príspevku, cca 500 eur. Matka nepracovala, bola na rodičovskej dovolenke a p. F. si privyrábal. Deti v rodine nemali pocit bezpečia a istoty, nemali vhodné prostredie pre svoj zdravý vývin, nemal im byť odopieraný spánok a mali mať dostatok zásob potravín a nápojov. Keď im škôlka oznámila, že mal Y. modriny, kontaktovali jeho lekárku, ale v tomto zmysle bola správa od lekárky negatívna. Existoval len jeden záznam zo škôlky v máji, nikto iný im nenahlásil, že by sa niečo dialo, iba brat obžalovanej dňa 06.02.2012. Dňa 09.02.2012 potom navštívili školu, deti vtedy pred lekára nepredviedli, lebo p. J. neuvádzal, že by mali deti modriny. Maloletú P. (neter) z domácnosti neodobrali, lebo jej matka sa o P. starala. Nešlo o to, že deti žili v zanedbanej domácnosti, ale o prístup rodičov k deťom, že boli na deťoch uplatňované neprímerané tresty, že rodičia na ne neprímerane reagovali a deti nemali pocit bezpečia. Informácie o tom, čo sa dialo v rodine mali od maloletej P. (neter), od uja maloletých detí (J.), od samotných detí (R. G. D.), zo škôlky prišlo len podozrenie. S pánom F. a pani J. nerobili pohovor o tom, ako majú vychovávať deti, lebo to nie je ich úlohou. Maloletého R. si zobral k sebe p. J. kvôli tomu, že mal k nemu iný vzťah, lebo R. si brával už aj predtým na prázdniny. R. je stále u p. J. a je tam rád. Nadácia Úsmev ako dar s rodinou zrušila spoluprácu na základe toho, že im deti boli odobraté, rodina sa v súčasnosti nesanuje. V rámci výkonu dozoru ÚPSVaR nekontaktoval školu, škôlku, neboli v kontakte s učiteľkami. Úlohou úradu je zisťovať aká je starostlivosť rodičov o deti, aká je ich výchova a čo sa týkalo problému na strane rodičov, tam spolupôsobila akreditovaná organizácia alebo terénni sociálni pracovníci v rámci mestských úradov.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedkyne na hlavnom pojednávaní bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 16.03.2012 (čl.27-28) a zo dňa 20.11.2012 (čl. 82-87) v súlade s ustanovením § 264 odsek 1 Trestného poriadku. Svedkyňa pri odstraňovaní rozporov zotrvala na obsahu svojich výpovedí z prípravného konania, kedy si konkrétne skutočnosti lepšie pamätala. Vo svojich výpovediach podrobne popísala skutočnosti predchádzajúce pohovoru s maloletými deťmi (R., D., P.) dňa 09.02.2012 v ZŠ vo Vrábľoch, ktorý vykonali na základe oznámenia J. J., za prítomnosti dvoch sociálnych kurátorov. Postupne vykonali pohovor s D., R. G. P., následne vykonali šetrenie v domácnosti, kde bol neporiadok, špina a zima, neboli tam potraviny ani navarené. Neskôr navštívili domácnosť pána J., ktorý prejavil záujem o zverenie maloletého R., bol tam poriadok, čistota a hygiena na požadovanej úrovni. Pri pohovore s maloletými deťmi im D. uviedla, že sa stávalo, že ujo J. U. R., ale teraz bije hlavne Y., necháva ho kľačať a bije ho po celom tele, mama Y. nezastane, ale ju nebijú. R. uviedol, že v ich domácnosti je každý deň alkohol, ujo J. s mamou sa bijú, ujo J. udrel aj jeho, zatváral Y. aj jeho do vedľajšej izby a nechával ich tam, dával ich na dlhšiu dobu kľačať. Maloletá P., ktorá žije so svojou matkou spolu s rodinou uviedla, že sa stravujú podľa toho ako majú peniaze. Spontánne uviedla, že keď Y. neposlúchal dávali ho na 10 minút aj na hodinu kľačať aj v noci, keď už spali. Ujo J. ho bije varechou, stáva sa, že ho bije aj krstná, hlavne keď majú vypité, ujo ho aj zdvihol a hodil z výšky na zem. Videla, že D. ujo udrel varechou po chrbte, keď sa učila, lebo pomalšie číta, vtedy na ňu aj kričia.

Znalkyňa R.. M. U. na hlavnom pojednávaní zotrvala na obsahu a záveroch svojho znaleckého posudku tak, ako ho vypracovala v prípravnom konaní. Podľa vyjadrenia znalkyne, ľahká mentálna retardácia

maloletej D. a hyperaktivita Y. nie sú vrodené veci, ale vznikli ako dôsledok dysfunkčného rodinného prostredia. Maloletá D. mala tie súčasti intelektu ktoré dávajú základ, či bude dieťa v živote inteligentné, v rámci svojho intelektu najvyššie. Toto dieťa by v primeranom rodinnom prostredí, ak by bolo primerane podnecované a motivované, ak by sa do školy pripravovalo, tak by v živote dosiahlo aspoň dolné pásmo priemeru intelektu. Problémy detí sú spôsobené vplyvom rodinného prostredia a urobili to z nich rodičia. Deti trpia syndrómom psychicky týraného dieťaťa, fyzické týranie je predmetom dokazovania somatickej medicíny, všetky deti sú sociálne a emočne deprimované, to znamená, že sú vychovávané bez citu, nemajú vypestované pocity istoty, pocity zázemia, žiadnu oporu od rodičov. Pri Samkovi oporu zabezpečovala staršia sestra, preto je na ňu upnutý. Z celkového CAN syndrómu majú deti syndróm zanedbávaného dieťaťa, čo spočívalo v tom, že neboli podnecované, absentovali základné istoty a podľa správ sociálnych úradov im zrejme boli odopierané základné potreby najesť sa a vyspať sa. Deti boli presiaknuté strachom, stačil výraznejší podnet (napr. padnutie kľúčov) a dieťa zareagovalo úľakom. Hodnotenie toho, ako deti vnímajú kde žijú, súvisí najmä s vekom detí, čím je dieťa mladšie, tým menej je schopné hodnotiť, to kde žije je pre neho norma, lebo iné nepozná, jediným vzdorom je byť agresívny. Dieťa nevie sformulovať otázku, nevie čo mu v tom prostredí vadí, nevie to verbálne sformulovať, ale čím je dieťa staršie dostáva sa do sociálne širšieho prostredia, do školy, chodí ku kamarátom do rodín a tak vidí aj iné vzorce správania, začne sa búriť, začne vystrájať a začne byť agresívne a vtedy to začne byť pre neho psychický teror, preto je v znaleckom posudku uvedené, že u toho najstaršieho chlapca je to iné ako u najmladšieho. D. bola asi najmenej fyzicky bitá, lebo motorické reakcie obranného charakteru sú iba u tých detí, ktoré sú často fyzicky napadnuté. U D. to určite nebolo denné bitie. D. popierala, že by ju otčím zbil a spĺňala v rodine funkciu náhradnej matky. Znalčka nehodnotila vierohodnosť výpovede D., lebo ju vyšetrovala v čase, keď bola z rodinného prostredia preč. Detská psychika má schopnosť vytesnenia, kedy sa všetky negatívne zážitky zatlačia hlboko do podvedomia a dieťa akoby na ne zabudlo. Dokážu si ich vybavovať vtedy, keď príde podobná, hlavne agresívna situácia, vybavuje sa im to ako film a zostáva im to do staroby. Ekonomické prostredie rodiny nemalo vplyv na vývoj týchto detí, chudoba neznamená špinu a bordel. Z hľadiska fyzických trestov udretie po papuli nie je fyzický trest, to sa pripúšťa, dokonca sa vyžaduje, ale len raz za čas, nie každý týždeň, vo vývoji to má ešte efekt, ale musí to byť úmerné. Vo vzťahu k deťom pozorovala na nich tri formy psychického týrania, odopieranie spánku, odopieranie stravy, nadávky, krik a ponižovanie. Ponižovanie evidovala u R.. Pozorovala tiež opovrhovanie a vyhrážky hlavne fyzickým trestom. D. bola neprimerane zaťažovaná, pretože sa musela starať o maloleté dieťa. S lekárkou maloletých detí pri vypracovaní posudku nepolupracovala, lebo nemala takú potrebu, lekárske správy mala z vyšetrovacieho spisu, ale nepoužila ani jednu z týchto správ pri vyhotovovaní posudku. Z hľadiska zanedbávania detí pozorovala, že Y. nemal základné hygienické návyky, na jedlo sa vrhal, nepoužíval príbor, bola tam tendencia bojovať o jedlo a tiež deti nemali osvojené sociálne návyky. Nestretla sa s tým, že by deti nechodili do školy. Vylučuje, že by problémy detí mohli spočívať aj v niečom inom ako v rodinnom prostredí, intelekt detí by sa mal postupne zvýšiť vplyvom prostredia, v priebehu roka to z detí opadne, ich základné starosti sa stratia, lebo deti sú v ich veku ako špongia. D. bola od malička neprimerane zaťažovaná, R. mal pekný vzťah s otcom, ktorý zomrel a dal mu základ do veku 5-6 rokov, žil s otcom najdlhšie a bol s ním najviac v kontakte, ale matka stále hádzala smrť otca na maloletého chlapca. Dievča je schopnejšie v zručnostiach a v sociálnych prejavoch správania, chlapec je na tom lepšie z hľadiska verbálneho intelektu. Domnieva sa, že všetky deti majú dobrý genetický základ, len bolo treba na ňom stavať a rozvíjať ho. R. bol týraný, Y. bol zanedbávaný, D. bola zanedbávaná a zneužívaná ako náhrada matky, všetky sú to zanedbávané a psychicky týrané deti. Pri výsluchu detí nebola, vyšetrovala ich až o tri mesiace v detskom domove. Keď zisťovala či im rodičia chýbajú D. sa odmietala baviť o matke, len bez emócií povedala, že matka jej chýba a Samko ušiel z miestnosti začal byť hlučný a začal trieskať. D. súčasný prospech v škole je výsledok a vplyv dobrého genetického základu, lebo pokiaľ by sa rodičia zaujímali o dieťa mohlo byť na tom ešte lepšie, pretože v domove nie je emočné zázemie také, ako v domácom prostredí.

Svedkyňa J.. P. Ď., bývalá detská lekárka detí na hlavnom pojednávaní uviedla, že poznala túto rodinu približne 12 rokov, bola to sociálne slabšia rodina, bývali v rodinnom dome v dedine, majú základné vzdelanie. Rodina prežila veľa dobrého aj veľa zlého ešte s prvým manželom, zomrelo im jedno dieťa na syndróm náhleho úmrtia. V roku 2005 sa dozvedeli, že pani J. popíja alkohol, tak sama dávala dva krát podnet na ÚPSVaR, bolo to v roku 2005 a v roku 2007. Vyriešilo sa to tak, že Y. bol matke odobratý a umiestnený do dojčenského ústavu, po roku a pol bol daný domov, pani prestala piť. Prvý manžel tragicky zomrel a pani mala nového partnera p. F.. Dňa 10.06.2011 dostali dotaz z ÚPSVaR, či chodia deti do školy, či sú v poriadku, či nie sú špinavé, zanedbané, preto volala do školy, aby zistila čo je s deťmi, ale pani učiteľka hovorila, že je všetko v poriadku. Hygiena u detí nebývala veľmi dobrá, ale

stopy násilia nikdy na deťoch nezbadala. V roku 2005 a 2007, kedy bola pani sledovaná na alkohol, ju každý mesiac predvolávala do ambulancie, vždy bola dochvilná. Do ordinácie nikdy neprišla opitá a na deťoch neboli žiadne modriny. Keď boli deti menšie, mali škrabance po tvári, ale nikdy na nich nebadala modriny. Ku skutku za obdobie od júna 2011 do júla 2012 sa vyjadriť nevedela. Na 9-ročné predvolanie (prehliadka) s R. prišiel už strýko J., tento povedal, že deti sú na základe rozhodnutia ÚPSVaR v ústave a R. je u nich doma. R. si u p. J. ťažko zvykal, strýko hovoril že s dospelými nekomunikuje, len s deťmi, preto mu bolo doporučené pedopsychologické vyšetrenie, ale správa o takom vyšetrení v jeho zdravotnom zázname nie je. Na deťoch nikdy nevidela žiadne stopy násilia. Dňa 10.06.2011 podali správy o deťoch na ÚPSVaR, pani učiteľka uviedla, že D. bude opakovať prvý ročník. Dňa 30.09.2011 bola D. na preventívnej prehliadke (9-ročnej) nič jej nebolo zistené, potom bola v ambulancii 10.01.2012, to bola chorá a dňa 10.02.2012 bola vyradená z evidencie, lebo zdravotná dokumentácia bola zaslaná do Detského domova v Q.. D. chodievala na kardiológiu, mala vrodenú srdcovú vadu, nosila okuliare a chodievala aj na očné. Deti nebývali často choré, žiadne znaky podvýživy na deťoch nezaregistrovala, deti boli primerané veku, boli trochu drobnejšie, ale bolo to v rodine. Y. bol v roku 2011 na prehliadke (19.01.2011) zo sociálnych dôvodov, mal 13,5 kg, bol drobnejší, ale bol v poriadku, nemal stopy násilia, je tam vyslovene napísané, že koža čistá. Dňa 09.02.2011 volala pani učiteľka zo škôlky, že Y. má na hlave modriny, tak matku zavolali do ambulancie, táto prišla a uviedla, že Y. spadol z postieľky. Deti v ambulancii vždy prehliadala, vyzliekli sa do spodného prádla, ale nikdy nezistila žiadne znaky násilia. Deti boli veľmi živé, zvykli matke odvrávať, matka sa im snažila dohovoriť, ale nespozorovala na deťoch, že by sa pred ňou uhybali, že by sa jej báli, alebo že by ich matka udrela. Keď boli deti menšie, hygiena tam nebola dobrá, u matky bol problém s alkoholom, deti boli špinavé, mali špinavé ruky, potom sa hygiena trochu zlepšila, keď už nebol problém s alkoholom. V škôlke bývali často vši, aj tieto deti mali viac krát vši, chodili do ambulancie, aby mali potvrdenie do škôlky, že je hlava čistá a až potom ich zobrali do škôlky. Deti boli vždy v takom stave, aby ich mohla vyšetriť, vždy ich napomínala, že treba zlepšiť hygienu, matka sa snažila rešpektovať pokyny a potom ako bol Samko daný do dojčenského ústavu sa hygiena zlepšila tak, že Y. aj dostala domov z dojčenského ústavu. Rok 2012 bol obdobie, kedy deti nebývali až tak choré, na preventívnych prehliadkach boli pravidelne so všetkými deťmi. R. mal nižší vzrast, ale výživa bola primeraná. V domácnosti obžalovaných bola naposledy v roku 2007, keď dávala druhé prešetrenie na sociálku. Bývali v rodinnom dome na dedine, zariadenie bolo slabšie, chovali domáce zvieratá, dvor mali veľký, v tom čase to bolo ešte dobré, hygiena bola slabšia, ale mali tam všetko, aj šaty a pani varila. Lekárkou týchto detí bola až do odchodu na dôchodok do 01.01.2013, potom nastúpila do ambulancie jej dcéra. V ambulancii nevidela, že by obžalovaná mala snahu deti udierať, biť alebo fyzicky na ne útočiť. Matka chodila do ambulancie s deťmi ak boli choré bez predvolania, ale ak ich predvolávala, tak vždy prišla, deti mali všetky očkovania. Je pravda, že tieto deti boli trochu oneskorené, ich psychomotorický vývoj bol oneskorený, v treťom roku R. málo rozprával a mal ešte plienky. D. slabšie priberala keď bola malá, začala chodiť v 15. mesiaci, začínala rozprávať neskôr, zaostával vývoj reči, bola drobnejšia a v treťom roku mala ešte plienky. Samko slabšie priberal, bol drobnejší, kvôli neprospeievaniu - nepriberaniu (01.06.2007) bol poslaný do nemocnice. Y. v nemocnici priberal, v roku 2007 oznámila kurátorke, že matka sa nevie starať o dieťa, že odchádza z domu, pije a túla sa a následne bol potom aj Y. odobratý. Vždy v kľúčovom veku deti dobehli zaostávanie, preto ich neposielala na žiadne špeciálne vyšetrenia.

Svedok J. J., strýko maloletých detí na hlavnom pojednávaní uviedol, že v tejto veci bol vypočutý aj na políci, kde uviedol veci, ktoré počul od chlapcov, od cudzích detí, od M. F. (dcéra obžalovaného) a od malého R. J.. M. F. povedala, že p. F. neslušne zbil R. J., tieto incidenty sa mali diať na návšteve u M., pri ktorých však on nebol. F. sa v krčme chválil, že Y. dal do pivnice, ale keď mu bol dohovoriť, prisľúbil mu, že sa to viac krát nestane. R. jedného dňa prišiel k nim a povedal, že domov nechce ísť, zopár dní bol u nich a potom si ho zobrali späť. Osobne u nich doma nevidel nič. R. tam najviac psychicky trpel, povedal, že tam už nechce ísť, lebo ho p. Horák bije, ale nehovoril, že ho bila aj matka. R. hovoril, že nechce ísť domov, lebo tam nebola dobrá strava, nebola pravidelná strava, jedli jablká a rohlíky. Nevedel o tom, že by v rodine nejakým iným spôsobom R. ubližovali, na R. nevidel žiadne znaky fyzického násilia. R. k nim chcel ísť, ale po čase začal byť taký všelijaký, nechcel povedať dôvod, prečo je do seba uzavretý. Pôvodne ho ani nechceli zobrať k sebe, ale volala pani X., že v škole bola nejaká debata, že odoberajú deti a pýtali sa ho, či si nechce zobrať deti k sebe, potom volala znova, či nechce aspoň R., lebo nechce ísť domov. S R. vychádzal lepšie ako s ostatnými, tak si ho zobrali domov. Po fyzickej stránke vyzerá R. veľmi dobre, ale po psychickej je to horšie. Na pedopsychiatrickom vyšetrení s ním ešte neboli. So M. F. sa nestretávajú. Pokiaľ bol slobodný tak chodieval k sestre (J.), teraz sa ani s F. ani s J. nestretáva. Nemajú navzájom žiadne rodinné spory. V čase skutku býval cca 3 km od nich, do ich domácnosti

chodieval stále, vtedy mali dobré vzťahy. Sestre pomáhal aj tým, že si zobral deti domov, alebo pomohol keď niečo potrebovali. Do dňa odobratia detí nebol žiadny problém. Zhruba pol roka pred odobratím detí, brali domov len Patrika. Keď chodil k sestre a jej druhovi na návštevu, tak boli väčšinou v kuchyni. V čase keď v rodine býval tam aj jedával, ešte žil W. (nebohý manžel). Keď žila sestra s p. F. už to bolo horšie, ale bordel tam nebol, sestra sa o domácnosť starala. Deti mali veľa oblečenia, sestra K. mala dosť veľký príjem, mala sirotsky, materskú, ale nevedela s tým robiť, deti mali staré veci, možno ešte z komunistických čias, ale veci neboli v zlom stave, len neboli moderné. Nevedel na čo sestra používala peniaze, myslí si, že peniaze míňali na alkohol. Stalo sa, že keď deťom doniesol sladkosť, tak si chlapec schoval čokoládu, aby ju mohol sám spapať. Keď u nich doma kúpali D., voda bola veľmi špinavá, stalo sa to asi dva krát. Nevidel či sa deti pripravovali do školy, lebo večer k nim nechodil, deti nechodili na žiadne mimoškolské krúžky. Nevedel ako často F. bil R., vedel len o tom jednom konflikte, kedy sa prišiel s F. porozprávať. Sestra sa po liečení z alkoholizmu držala, ale nevydržala, takže mala problémy s alkoholom aj pri p. F.. Sestra K. chodievala k ich bratovi, ktorý býva vedľa, kde sa R. hral na dvore, ale ani sa nepozdravili. Nemal vedomosť o tom, že by fyzicky trestali D., ale R. keď neposlúchal tak musel ísť kľáčať do kúta, aj Y. zopár krát schytil, ale vedel len o tom, čo povedal F. v krčme, že ho zavrel to pivnice a dával ho kľáčať, o iných fyzických trestoch nevedel. Keď k ním prišiel, stretol sa aj s tým, že po nich kričal, že ich udrie, alebo dá po zadku, Y. stál vtedy v pozore. Na deťoch nevidel, že by boli podvyživené, ale na posedenie vedeli zjesť aj tri taniere a potom im bolo zle. Nevedel či dodržiavali pravidelnú školskú dochádzku, či mali neospravedlnené hodiny, ale niekedy mali na desiatu len suchý rohlík s jabĺčkom. Čo sa týka kúrenia, niekedy kúrili tak, že skoro podpálili dom.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedka na hlavnom pojednávaní bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 14.05.2012 (čl.24-25) v súlade s ustanovením § 264 odsek 1 Trestného poriadku. Svedok pri odstraňovaní rozporov uviedol, že zotrváva na obsahu svojej výpovede z prípravného konania, len nechcel svojou výpoveďou obžalovaným na hlavnom pojednávaní prihoršiť, ale nikto ho neovplyvňoval ako má vypovedať. Vo výpovedi uviedol, že k sestre chodieval len po staršie deti, ktoré si k nim brávali, na návšteve videl, že deti sú špinavé a hladné, mali tie isté veci, na víkendy brával R. k nim a pri kúpaní si všimol, že má modriny na chrbte, pásy od palice, opasku alebo hrany ruky. Povedal mu, že ho dedo (J. F.) bije, ale najviac bije Y., že museli kľáčať, počul tiež, že F. Y. zatváral do pivnice. Modriny bolo stále viac, tak sa vo februári rozprával s pani kurátorkou X., že R. si zoberie k sebe, má ho prideleného predbežným rozhodnutím, ostatné deti zobrali do domova. Matka R. vyčítala, že čo si povymýšľal, že teraz má z toho zle, nemá deti ani peniaze, pohádala sa za to aj s ním, že je tiež na vine. R. sa odvtedy ešte viac uzavrel, v škole sa dobre učí, ale akoby sa bál tešiť.

Svedkyňa M. X., dcéra obžalovaného J. F., na hlavnom pojednávaní uviedla, že o tejto veci vie iba z počutia, keď bola zopárkrát v rodine videla, že obžalovaní mali vypité, ale deti bili len keď si zaslúžili lebo vystrájali, nevidela, že by deti boli týrané. V čase keď bývala v tej istej obci, chodila do rodiny aj tri krát do týždňa, ich deti sa hrávali s jej dcérou. Niekedy deti brala k sebe domov, boli to huncúti, raz videla Y. s cestnou lišajou, lebo išiel s fúrikom a spadol, ale modriny na deťoch nevidela. So svojim otcom a jeho partnerkou vychádzala dobre, ale stretávajú sa teraz menej. Keď pili, bolo to väčšinou cez víkend, ale nevidela ich opitých každý deň. Deti boli také normálne, D. útlá, málo rozprávala, R. ani Y. sa nesťažovali, že by ich bili. Malý R. hovoril, že dostal, lebo neposlúchal, ale to bolo normálne. R. bol v škole šikovný, D. bola slabšia. Deti chodili sem tam špinavé, ale do mesta chodili čisto, mali síce staršie veci, ale čisté. Keď videla, že deti nie sú čisté, tak matku upozornila nech ich prezlečie. Chodila k nim aj v čase obedov a večerí a mali čo jesť, neboli hladní. Deti trestali tak, že ich dali kľáčať, alebo nemohli ísť von, občas videla, že ich obžalovaní udreli po zadku, keď vymýšľali. Stalo sa, že jedlo nemali, tak im vypomohla a inokedy zas oni vypomohli jej. V dome boli 3 izby, veľká chodba, kuchyňa a špajza, samozrejme kúpeľňa a záchod, záchod bol aj vonku, lebo vo vnútri bol pokazený, tretia izba v dome sa rekonštruovala. Je pravda, že ich domácnosť nebola extra čistá, ale ak sa jej to nepáčilo, naviedla pani J., že sa ide upratať, tak sa upratovalo. U nich doma sa stretávala aj s bratmi obžalovanej J., L. a H. a ich mamou, jej sestra Z. tam tiež chvíľu bývala, potom sa odsťahovala, jeden z jej bratov J. u nej aj nejaký čas býval, keď sa vrátil z basy a chodila tam aj H. žena U.. V domácnosti sa kúrilo v kachliach, veľa krát sa tam ani nedalo vydržať, musela otvárať okná. Pani J. varila raz až dva krát do týždňa, inak varil otec. Deti kúpala raz do týždňa, ale keď jej dohovorila, tak aj 2-3 krát do týždňa, chodili riadne do školy pokiaľ neboli choré, dostávali desiatu podľa toho čo doma mali, ale nevedela o tom, že by im nedávali jedlo. Keď urobili niečo zlé, tak na nich aj kričali, povedali im sprostý, hlúpy, alebo debil. Chodila k nim do novembra 2011, vtedy sa z Ohaja odsťahovala. Deti sa jej nikdy nez dôverili s tým, že by ich obžalovaní často alebo neprimerane bili. Mala vedomosť o tom, že pani J. dostávala vdovské

a sirotské a otec chodil po brigádach, ale presnú výšku ich príjmu nevedela a tiež mala vedomosť, že rodinu sledovala sociálna kuratela. Peniaze pomíňali na stravu, ale kupovali aj víno, občas si aj od nej požičali malé sumy cca do 10 eur. Vedela o tom, že deti mali vši, bolo to v čase keď k nim prišla sestra Ivetta s dcérou (Erikou) a deti od nej dostali vši, tak ich vtedy ona ostrihala dohola. Otec chodil opravovať hroby a potom chodil po fuškách. S J. J. (bratom J.) o deťoch rozprávala, ale počula, že J. povedal to, že ona mu povedala o tom, že malého Samka hodil otec do pivnice, ale to bolo tak, že deti sa hrali na schovávačku a Y. povedal otcovi, že dedo daj ma tam, tak ho tam otec dal, bola pri tom osobne, lebo to bolo u nej v dome. Je pravda, že obžalovaní sa medzi sebou aj hádali, ale že by tam bola nejaká bitka nevidela, pokiaľ u nich bola. Deti mali otca radi, hrávali spolu futbal, hrali sa spolu a kreslili si.

Podľa § 263 odsek 4 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne Z. J. z prípravného konania zo dňa 15.11.2012 (čl. 92-96), ktorá na hlavnom pojednávaní odoprela vypovedať podľa § 130 Trestného poriadku ako sestra obžalovanej K. J..

Vo svojej výpovedi uviedla, že je sestra K. J., s J. F. nie je v žiadnom príbuzenskom vzťahu, u sestry býva od decembra 2011, kedy ju vyhodili z podnájmu, bola svedkom toho, že F. hodil Y. o postieľku a do nočného stolíka, keď mal vypité, Y. mal vtedy rozbité nad okom. Sestra mala deti rada, nerobila im zle, ale F. deti v láske nemal, najmä Y., počula, že ho zatváral do pivnice, ale nevidela to. Domácnosť sa skladá z dvoch izieb a kuchyne. V jednej izbe bývala sestra s F. v druhej ona. Sestra bola na materskej, F. chodil na fušky, keď mala ešte K. materskú kupovala, ale teraz nemá a všetko sa hradí z materskej, ktorú dostáva ona, oni nemajú ani cent, chodia na hríby a tak sa stravujú.

So súhlasom procesných strán boli podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku prečítané na hlavnom pojednávaní výpovede svedkov, ktorých osobný výsluch súd nepovažoval za potrebný.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne J. R. O. z prípravného konania zo dňa 08.11.2012 (čl. 116-117), ktorá bola triednou učiteľkou maloletého R. a vo svojej výpovedi uviedla, že R. sa obliekal slušne, ale od prvého ročníka mu kolegyňa, ktorá má syna v jeho veku nosila oblečenie. Navonok bol čistý, ale zapáchal od cigaretového dymu, hygiena nebola 100%tná. V škole mal vždy desiatu, mal aj pomôcky, ale bolo na nich vidieť, že je zo sociálne slabšej vrstvy. Bol komunikatívny, športovo založený, prospechovo bol slabý, ale výrazne sa zlepšuje, lebo sa mu ona individuálne venuje. Nikdy sa jej nezdôveril s tým, ako to u nich v domácnosti chodí.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne J. W. W. z prípravného konania zo dňa 08.11.2012 (čl. 118-119), ktorá bola triednou učiteľkou maloletej D. a vo svojej výpovedi uviedla, že jej oblečenie bolo zanedbané, staré, ale nie že by bola vyslovene špinavá, hygiena však nebola 100%tná. D. mala vždy desiatu, nosila si aj pomôcky na vyučovanie, na telesnú, na výtvarnú, síce nie nové, ale mala. Bola tichá, zakríknutá, nemala kamarátky, bola však veľmi vďačná aj za maličkosť. Bola veľmi slabo prospievajúca, matka bola predvolaná, ale tvrdila, že sa s ňou učí. Nikdy sa jej nezdôverila s tým, ako to u nich v domácnosti chodí.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne X. J. z prípravného konania zo dňa 08.11.2012 (čl. 120-122), sociálnej poradkyne v organizácii Úsmev ako dar, ktorá uviedla, že v roku 2007-2008 s rodinou pracovali v projekte Sanácia spolu s ÚPSVaR, v roku 2009 to už nebolo potrebné, pán J. sa o rodinu staral. V roku 2011 sa dozvedeli, že pán J. zomrel, kontaktovali ÚPSVaR a do rodiny chodili spoločne. Zistili, že v rodine je začlenený druh p. J. p. F., rodina s návštevami súhlasila, deti v čase návštev neprejavovali úzkosť alebo strach. V dome bol neporiadok, nebola dostatočná hygiena, nekúrilo sa, len v jednej izbe, občas mali navarenú polievku, domácnosť bola zanedbaná. Nemala vedomosť, že by deti boli bité, alebo, že by im bolo fyzicky ubližované. Deti sú v detskom domove a majú byť umiestnené v prírode.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne J. N. U. z prípravného konania zo dňa 06.11.2012 (čl. 123-124), riaditeľky MŠ kde chodil Y., ktorá uviedla, že Y. chodil k nim do škôlky mal síce zanedbanú hygienu, ale nebol hladný a nevšimli si na ňom ani známky fyzického násillia. Potom, čo zomrel Y. otec, matka začala žiť s druhom, začal chodiť do škôlky hladný, v škôlke sa najedol tak, až mal problémy s trávením, chodil špinavý, zanedbaný, doniesol do škôlky vši. Zistili, že mal podliatiny na tele a na hlave, kontaktovali matku, ktorá povedala, že spadol, ale Y. povedal, že ho ujo zbil. Spísali preto podnet na prešetrenie situácie v rodine. Na D. ani R. v čase keď chodili do škôlky známky násillia nevideli.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne P. H. z prípravného konania zo dňa 12.11.2012 (čl. 105-107), sociálnej pracovníčky v detskom domove, kde boli deti D., Y. G. D. umiestnené 10.02.2012 na základe uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 13 PPOm 1/2012. Uviedla, že od 11.07.2012 je starostlivosť o deti zabezpečovaná v profesionálnej rodine v Dvoroch nad Žitavou. R. je na základe rozhodnutia Okresného súdu Nitra sp. zn. 26 P/57/2012 v rodine u J. J. vo Vrábľoch. Matka prejavuje záujem o deti jedenkrát za mesiac na návšteve trávi asi tri hodiny, poslednýkrát bola na návšteve s druhom dňa 24.09.2012

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne U.. W. X. z prípravného konania zo dňa 26.03.2012 (čl. 26), pracovníčky kurately ÚPSVaR, ktorá uviedla, že o rodine Miklovej sa dozvedeli z oznámenia MŠ, ktorá avizovala možné týranie maloletého Samuela zo strany príbuzných. O výsledkoch šetrenia boli spísané správy, na kontroly chodila s kolegyňou Kocúrovou. Rodina bola sledovaná už počas manželstva s pánom Miklom, pani Miklová mala problém s alkoholom, bol jej odňatý novorodenec a bol umiestnený v domove dva roky. Po smrti pána Miklu začala žiť s pánom Horákom, situácia sa zhoršila, obaja pili a o domácnosť a deti nebolo postarané. Poprela, že by sa pani Miklovej vyhrážala kukláčmi a tak jej bránila v návštevách syna, sama nejaví záujem o kontakt s Patrikom.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne Z. J. (nar.1986) z prípravného konania zo dňa 15.11.2012 (čl. 89-91), manželky Miroslava Minára (brat p. Miklovej) u ktorého bol umiestnený maloletý Patrik, ktorá uviedla, že bola svedkom toho, keď u nich Horák popíjal tak dal Patrikovi facku po hlave a nechal ho kľačať za to, že chcel aby bol ticho, iné osobne nevidela. Od rôznych ľudí sa jej dostalo do uší, že uderil Samka drevom po hlave, zatváral ich do pivnice, do kúpelne, nedával im jesť, lebo všetko prepili. Nestarali sa o deti, nekúpali ich, chodili špinaví, mali vši. Patrik hovoril, že ich Horák bil palicou, remeňom aj rukou, kde zasiahol a doposiaľ má strach či ho nepotrestajú, čo má podľa nej pôvod v správaní Horáka a jeho družky.

Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie aj prečítaním znaleckých posudkov v súlade s ustanovením § 268 odsek 2 Trestného poriadku.

Podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku bol prečítaný znalecký posudok znalkyne J.. U. Y., z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria na obvinenú K. J. (čl. 127-137). Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného dňa 23.11.2012 vyplýva, že obvinená je závislá od alkoholu v plne rozvinutom štádiu, nemá chorobný sklon k požívaniu alkoholických nápojov. Znalkyňa navrhuje obvinenej uložiť protialkoholické liečenie ambulantnou formou, neodporúča vyšetrenie jej duševného stavu.

Podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku bol prečítaný znalecký posudok znalkyne J.. U. Y., z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria na obvineného J. F. (čl. 138-148). Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného dňa 22.11.2012 vyplýva, že obvinený je závislý od alkoholu v pokročilom štádiu, nemá chorobný sklon k požívaniu alkoholických nápojov. Znalkyňa navrhuje obvinenému uložiť protialkoholické liečenie ambulantnou formou, neodporúča vyšetrenie jeho duševného stavu.

Podľa § 269 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní oboznámil prečítaním listinné dôkazy vzťahujúce sa na vec a nachádzajúce sa v spise.

Podaním zo dňa 03.05.2011 doručeným na ÚPSVaR Nitra dňa 12.05.2011 MŠ Vrábľa zaslala na ÚPSVaR žiadosť o prešetrenie rodinných pomerov dieťaťa Y. J. nar. 2007, bytom T., F. K., X.Á. XXX pre podozrenie, že dieťa je bité a týrané druhom matky, že rodina holduje alkoholu, že v rodine je katastrofálne hospodárenie, matka nestačí uhrádzať poplatky za MŠ a stravné hoci nie je v sociálnej núdzi. Dieťa je ustráchané, vzdorovité, agresívne, správa sa neuroticky, na príkazy nereaguje, vyjadruje sa vulgárne, čo už riešia ostatní rodičia. Pohovory s matkou boli bezvýsledné. MŠ žiada o prešetrenie situácie v rodine, aby nemuselo dôjsť k vylúčeniu dieťaťa z MŠ.

Podľa úradných záznamov z dní 30.05.2011, 13.06.2011, 08.07.2011, 21.07.2011, 10.08.2011, 29.09.2011, 12.01.2012, 19.01.2012, pracovníčky ÚPSVaR Nitra vykonali šetrenie v domácnosti pani J. v mieste bydliska maloletých detí na podnet MŠ Vrábľa. Dňa 30.05.2011 vykonali pohovor s matkou, ktorá bola v ôsmom mesiaci tehotenstva s ohľadom na Y. správanie v MŠ. Matka uviedla, že Y. ubližuje

brat R.. Priznala, že druh deti občas fyzicky trestá, bola poučená, že môže byť podané na neho trestné oznámenie a jej pre nedostatočnú starostlivosť môžu byť deti odňaté do detského domova. Dňa 13.06.2011 navštívila ÚPSVaR pani U. (W.Č.. J.), ktorá uviedla, že p. J. pije, jej druh veľmi bije deti, chodievala k nim R., ktorý uviedol, že matkin druh ho zaviera do pivnice, prišiel k nim celý špinavý, povedal, že sa tri týždne nekúpal, učiteľka detí jej povedala, že deťom by bolo lepšie v domove, matka sa deťom nevenuje, nevarí, neprejavuje im materinské city. F.X. deti zatvára do pivnice, do kúpelne, dáva ich kvočať do kúta na celý deň, Y. buchol drevom po hlave, keď rodičia nie sú doma, deti chodia zo školy k M. F., kde sa najedia a dá im aj nejaké oblečenie, matka so školou nespolupracuje, deti chodia do školy na obed. Poznatky a informácie od p. U. boli spísané do úradného záznamu. Dňa 13.06.2011 vykonali pracovníčky šetrenie v domácnosti, zistili, že domácnosť je zanedbaná, bola tam špina, veľa špakov, pivové fľaše, v chladničke mali len špekačky a p. J. uviedla, že bude variť na obed granadír. Bola upozornená, že má zanedbanú a znečistenú domácnosť a že dovoľí druhovi trestať deti zatváraním do kúpelne, pivnice, kľáčaním a fyzickým trestaním. Dňa 08.07.2011 vykonali šetrenie po predchádzajúcom upozornení. Domácnosť bola udržiavaná čistá, p.J. varila, povedala, že sa porozprávala s p. F. o jeho správaní k deťom, prisľúbil, že sa ich už nedotkne. V tom čase p. F. chodieval na týždňovky, maloleté deti pôsobili pokojným dojmom, D. opakovala prvý ročník, R. pokračoval v druhom ročníku. Následne navštívili MsÚ Vráble a požiadali príslušné sociálne oddelenie o spoluprácu v monitorovaní rodiny. Dňa 21.07.2011 na šetrení v domácnosti zistili, že domácnosť bola pouporatovaná, hygiena bola na primeranej úrovni, v domácnosti sa nachádzalo novorodeniatko v čistom oblečení, v domácnosti bolo všetko v poriadku, novorodenca bude navštevovať J.. Ď., matka bola poučená ako má ďalej postupovať. Dňa 10.08.2011 počas šetrenia pracovníčky zistili neporiadok v dome, v miestnosti, kde spávali s novorodencom bol zapáchajúci vzduch po plesni, Patrik bol u uja, Dominika u kamarátky, Samko s mamou, matka bola poučená, aby nezanedbávala lásku k ostatným deťom na úkor novorodenca. Dňa 29.09.2011 bolo opätovne vykonané šetrenie v domácnosti p. Miklovej, domácnosť bola zanedbaná a špinavá, šatstvo bolo pohádzané na zemi, matka bola dôrazne upozornená na poriadok a súhlasila so spoluprácou s organizáciou Úsmev ako dar. Dňa 12.01.2012 bolo vykonané šetrenie v bydlisku maloletých detí Miklových, hygiena bola na nízkej úrovni, matka bola upozornená, že aktuálny stav ich bývania nie je pre deti vyhovujúci, mali navarené, matka zdedila peniaze po svojom otcovi, kúpili z toho práčku, televízor sendvičovač, zásoby potravín, oblečenie deťom a vianočné darčeky. Dňa 19.01.2012 bolo vykonané ďalšie šetrenie, v mieste bydliska rodiny sa konalo upratovanie na dvore aj v dome, p. Horák sa staral o malého Dávida, ktorý bol v ten deň očkovaný, domácnosť bola na požadovanej úrovni, vyvetrané, ustlané, upratané. K neprimeranému trestaniu detí matka uviedla, že sa snaží vychovávať deti podľa svojich možností a schopností, pri toľkých deťoch príde aj k nehode, kedy musí zasiahnuť a deti potrestať, ale poprela fyzické násilie na deťoch, bolo jej poskytnuté poradenstvo čo robiť ak nebude zvládať výchovu detí.

Zo správy J.. Ď. zo dňa 10.06.2011 vypracovanej na žiadosť ÚPSVaR vyplýva, že maloletý Samuel bol do detskej ambulancie predvolávaný každý jeden až dva mesiace, bol zvýšene sledovaný, matka termíny presne dodržiavala, Samuel bol vyšetrený neurologičkou (20.04.2010), chodil aj na kardiológiu, dňa 19.01.2011 bol na preventívnej prehliadke, dňa 09.02.2011 telefonovala učiteľka MŠ, že má na tvári modriny, matka bola ihneď prevolaná, uviedla, že spadol z poschodovej postele, 16.03.2011 mal zápal priedušiek, 20.04.2011 mal pri preventívnej kontrole modrinu na čele, lebo spadol z bicykla, dňa 08.06.2011 bol na preventívnej kontrole bez známk ochorenia. Dominika a Patrik boli naposledy v ambulanci dňa 08.09.2010. Dominika nebola chorá od mája 2010, Patrik od júla 2010, lekárka sa o deťoch informovala aj v škole, deti chodili do školy pravidelne, vyučovanie nevynechávali. Súd oboznámil fotokópie zdravotných záznamov maloletých detí (Dominika, Samuel, Dávid) z detskej ambulancie. Zo správy ošetrojúcej lekárky MUDr. Galbavej k zdravotnému stavu maloletého Patrika a z výpisu zo zdravotnej dokumentácie vyplýva, že dieťa chodilo na prehliadky a ošetrenia v sprievode matky, neskôr tety a uja a bolo bez viditeľných známk násilia. Z odpovede riaditeľky ZŠ Vráble (13.06.2011) vypracovanej na žiadosť ÚPSVaR vyplývalo, že triedna učiteľka maloletých detí Dominiky a Patrika nezaznamenala na deťoch negatívne zmeny v správaní, správanie druhu matky nevedeli posúdiť, nakoľko rodinné prostredie nepoznali.

Dňa 09.02.2012 podal ÚPSVaR Nitra na Okresný súd Nitra „Návrh na vydanie predbežného opatrenia podľa § 75 OSP“ vo vzťahu k maloletým deťom Miklovým Dominike, Patrikovi, Samuelovi a maloletému Dávidovi Horákovi, ktorým ÚPSVaR navrhol deti umiestniť do starostlivosti detského domova, návrh na súd kopíruje obsah trestného oznámenia a obsah výpovede sociálnej pracovníčky Kocúrovej v prípravnom konaní. Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 13 PPOm 1/2012 z 10.02.2012 boli

maloleté deti Dominika, Samuel Mikloví a Dávid Horák dočasne zverení do starostlivosti Detského domova v Nitre. Uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 10.02.2012. Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 26 P 57/2012 z 16.02.2012 bol maloletý Patrik Mikla dočasne zverený do starostlivosti Miroslava Minára. Uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 17.02.2012.

Zo správy Detského domova Nitra súd zistil, že maloleté deti boli do domova umiestnené v doprovide kurátorky a matky, po prijatí boli mierne dezorientované, Dominika sa pri lúčení s matkou rozplakala, Samko sa zaujímal o najbližšie jedlo, na oddelení sa deti rýchlo zadaptovali. Deti boli v kontakte s dospelými opatrne a ustráchané, v správaní sa prejavovali obranné mechanizmy, Dominika ťažšie nadväzovala verbálny kontakt, v prejavoch detí boli manifestné prvky CAN syndrómu, deti Dominika a Samuel boli odvšivené, neboli zistené vonkajšie poranenia, Samko bol sledovaný pre akútnu gastroentritídu, maloletý Dávid bol spokojný a čulý. Matka uviedla, že jej druh pije a pod vplyvom alkoholu deti trestá najmä Samka, dohodla si návštevu detí, na ktorej sa deti s matkou hrali, rozprávali a prirodzene s ňou komunikovali, Samko sa pýtal kde je táto. Pri prijatí maloletých detí do detského domova dňa 10.02.2012 boli vypracované vstupné zdravotné správy detí Samuela Miklu, Dominiky Miklovej a Dávida Horáka, ktoré obsahujú ich anamnestické údaje (rodinná, osobná, zdravotná) spracované z dostupnej dokumentácie a celkový zdravotný stav detí pri prijatí. Dňa 14.02.2012 boli vypracované psychologičkou detského domova vstupné psychologické správy na deti s konštatovaním, že sa jedná o deti (Samuel, Dominika Mikloví) so slabým, pravdepodobne sociálne podmieneným výkonom, hlbokým podpriemerom intelektu a susp. CAN syndrómom, u maloletého Dávida bola aktuálna úroveň jeho neuropsychických schopností vyhodnotená ako zodpovedajúca prelomu II. a III. trimenonu.

Zo správy Detského domova Nitra zo dňa 25.06.2012 bolo zistené, že matka deti navštívila vo februári 2012 a potom až v júni 2012 na výzvu domova, stretnutie s deťmi prebehlo v pokojnej atmosfére, bolo srdečné. Dominika sa pýtala na otca, matka deťom doniesla hračky. Deti sa v domove zadaptovali, Dominika navštevuje opakovane 1. ročník ZŠ a na základe psychologického vyšetrenia bude vzdelávaná v špeciálnej škole. Samko je na Dominiku citovo naviazaný, zapája sa do edukačných aktivít, má osvojené hygienické návyky, prejavuje prvky hyperaktivity, má problematické správanie pokiaľ sa mu jedna osoba nevenuje. Dávid je milé, živé bábätko, jeho neuropsychické vlastnosti sú v norme. Postupne budú deti pripravované na zoznámenie s profesionálnymi rodičmi. Podľa správy Detského domova Nitra zo dňa 15.10.2013 maloleté deti Samuel, Dominika a Dávid boli umiestnené do domova na základe uznesenia súdu pre podozrenie z týrania zo strany matky a jej druha. Deťom bol ustanovený majetkový opatrovník Mesto Vráble. Záujem matky a jej druha o deti nie je takmer žiadny, v roku 2013 bola matka za deťmi len raz a neplatila ani výživné. Dominika je žiačkou so špeciálnymi výchovno - vzdelávacími potrebami, s mentálnym postihnutím ľahkého stupňa, navštevuje tretí ročník špeciálnej základnej školy a vo vzdelávacom procese dosahuje výborné výsledky. Je tichej a príjemnej povahy, niekedy samotárska. Samuelovi bol vzhľadom na aktuálnu úroveň neuropsychických schopností (ľahkú duševnú zaostalosť) odporučený odklad povinnej školskej dochádzky o jeden rok, bol zaradený do materskej školy na predprimárne vzdelávanie, je hyperaktívny s občasnými negativistickými prejavmi v správaní. Dávid Horák má psychomotorický vývoj v norme, primeraný veku, zdravotný stav dieťaťa je dobrý. Zo správy Detského domova Nitra zo dňa 06.02.2014 vyplýva, že matka maloleté deti naďalej nenavštevuje, posledný krát navštívila deti 28.05.2013, čo odôvodnila nedostatkom peňazí, výživné neplatí. Dominika naďalej dosahuje v špeciálnej základnej škole výborné školské výsledky. Samuelovi pre problémy s adaptáciou nebol predĺžený pobyt v materskej škole, kde bol zaradený, jeho aktuálna intelektová úroveň je v pásme ľahkej mentálnej retardácie a bolo mu odporučené zaradenie do špeciálnej základnej školy. Zo správy Základnej školy Vráble vyplýva, že Patrik Mikla je žiakom 4. triedy, je tichej kludnej povahy, občas odvráva a odmieta spolupracovať, na vyučovaní je húževnatý, potrebuje však zvýšený individuálny prístup, do školy chodí pravidelne, nosí si desiaty, chodí slušne oblečený, osobnú hygienu dodržiava. Pani Minárová spolupracuje so školou. Podľa informácie opatrovníka maloletých detí na Okresnom súde Nitra prebieha konanie pod sp. zn. 11P/109/2014 vo veci vyslovenia osvojiteľnosti maloletých detí, obmedzenia rodičovských práv a konanie o ustanovenie opatrovníka, termín pojednávania bol nariadený na deň 03.11.2014

K osobným pomerom obžalovaných boli na hlavnom pojednávaní oboznámené zabezpečené listinné dôkazy. Zo správy J.. T. súd zistil, že K. J. bola z vlastnej vôle od 19.11.2007 do 22.04.2009 liečená v ambulancii pre syndróm závislosti od alkoholu. Aktuálne do ambulancie nechodí. Zo správy Sociálnej poisťovne Nitra súd zistil, že obžalovaný Milan Horák nie je registrovaný v systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa ani ako SZČO, nie je evidovaný ako poberateľ nemocenských dávok, poberateľ

dôchodku, úrazových dávok, alebo dávok garančného poistenia. Obžalovaná Oľga Miklová nie je registrovaná v systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa ani ako SZČO, poberá príspevok v starostlivosti o dieťa do 6 rokov od 13.07.2011, nie je evidovaná ako poberateľ nemocenských dávok, poberateľ dôchodku, úrazových dávok, alebo dávok garančného poistenia. Zo správy Obce Cabaj - Čápor súd zistil, že Milan Horák v obci nežije, preto sa nevedeli vyjadriť k jeho správaniu a povesti. Podľa správy Mesta Vrábľe obžalovaní Milan Horák ani Oľga Miklová neboli doposiaľ prejednávani v rámci priestupkového konania, neboli voči nim vznesené žiadne pripomienky a sťažnosti, ani k ich správaniu. Obžalovaní Milan Horák a Oľga Miklová v procesnom postavení obvinených pri vyšetovaní predmetnej trestnej veci udelili dňa 15.11.2012 súhlas OKP OR PZ Nitra na vyhotovenie fotodokumentácie ich obydliá v Hornom Oháji č. 163. Bolo vyhotovených 6 záberov bez popisu, ktoré tvoria súčasť trestného spisu. Zo správy Obce Čifáre k povesti obžalovaného Milana Horáka vyplýva, že sa zdržiava v obci na adrese Hoštár č.78/1 bez prihlásenia, kde žije so svojou družkou Oľgou Miklovou, doposiaľ nebol riešený v priestupkovom konaní, obec nemá vedomosť o jeho pracovnom pomere. Vo vzťahu k Oľge Miklovej podľa zaslanej správy vyplýva, obžalovaná žije na adrese Hoštár 78/1 aktuálne bez prihlásenia so svojim druhom Milanom Horákom, jej deti sa nachádzajú v starostlivosti detského domova, doposiaľ nebola riešená v priestupkovom konaní, obec nemá vedomosť o jej pracovnom pomere. Podľa správy OR PZ Nitra obžalovaní Oľga Miklová a Milan Horák nie sú v súčasnej dobe trestne stíhaní. Zo správy ÚPSVaR Nitra súd zistil, že obžalovanej Oľge Miklovej bol za rok 2011 vyplatený sirotsky dôchodok na deti v celkovej výške 2281,56 eur a za rok 2012 do mesiaca marec vo výške 593,43 eur.

Podľa výpisu z evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR obžalovaná Oľga Miklová má evidované tri priestupky, zo dňa 06.05.2012 pre porušenie pravidiel cestnej premávky podľa § 4 odsek 2 písmeno c) Zákona č. 8/2009 Z.z. vyriešený Dopravným inšpektorátom v Nitre blokovou pokutou vo výške 40 eur pod č. ORP-NR-ODI2-Pr-732/2012, priestupok zo dňa 15.05.2012 proti majetku podľa § 50 odsek 1 Zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch vyriešený Obvodným úradom Nitra pokutou vo výške 33 eur pod č. A/2012/10175, priestupok zo dňa 17.05.2012 proti majetku podľa § 50 odsek 1 Zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch vyriešený Obvodným úradom Nitra pokutou vo výške 20 eur pod č. A/2012/10174, priestupok zo dňa 14.05.2012 proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1, písmeno d) Zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch vyriešený Obvodným úradom Nitra odložením pod č. A/2013/17219. Obžalovaný Milan Horák má evidovaný jeden priestupok zo dňa 23.05.2010 pre porušenie pravidiel cestnej premávky podľa § 4 odsek 2 písmeno c) Zákona č. 8/2009 Z.z. vyriešený Obvodným oddelením PZ Vrábľe blokovou pokutou vo výške 150 eur pod č. A0273060.

Podľa odpisu z registra trestov má obžalovaná Oľga Miklová jeden záznam, kedy bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33 T 40/2014 právoplatným dňa 27.06.2014 pre prečin podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a bol jej uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín. Obžalovaný Milan Horák má v registri trestov 14 záznamov. 1. Rozhodnutím Okresného súdu Galanta zo dňa 23.06.1981 sp. zn. 2 T 168/81 bol odsúdený pre prečin podľa § 3 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a bolo mu uložené nápravné opatrenie, hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. 2. Rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 21.09.1983 sp. zn. 4 T 154/83 bol odsúdený pre trestný čin podľa § 9 odsek 2 k § 247 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 na podmienene odložený trest odňatia slobody 6 mesiacov so skúšobnou dobou do 11.10.1984, ktorý mu bol premenený na trest nepodmienečný a z ktorého výkonu bol podmienene prepustený 08.04.1987 rozhodnutím Okresného súdu Nitra sp. zn. Pp 3/87 so skúšobnou dobou 5 rokov a zároveň mu bol uložený peňažný trest 500 Kčs. 3. Rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 23.02.1984 sp. zn. 1 T 19/84 bol odsúdený pre trestný čin podľa § 203 a prečin podľa § 3 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený podmienene odložený trest odňatia slobody 8 mesiacov so skúšobnou dobou do 03.04.1985, odsúdenie bolo amnestované 08.05.1985, hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. 4. Rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 06.06.1984 sp. zn. 4 T 105/84 bol odsúdený pre prečin podľa § 3 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 2 mesiace v I. NVS, trest vykonal 23.10.1984, hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. 5. Rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 21.02.1985 sp. zn. 1 T 215/84 bol odsúdený pre trestný čin podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 3 roky v I. NVS. 6. Rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 17.05.1985 sp. zn. 3 T 48/85 bol odsúdený pre trestný čin podľa § 209a odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody 38 mesiacov v II. NVS pri súčasnom zrušení trestu uloženého rozhodnutím sp. zn. 1 T 215/84, z ktorého

výkonu bol podmienene prepustený 08.04.1987 rozhodnutím Okresného súdu Nitra sp.zn. Pp 3/87 so skúšobnou dobou 5 rokov. 7.Rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 17.05.1985 sp. zn. 3 T 33/88 bol odsúdený pre trestný čin podľa § 209a odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 1 rok v II. NVS, trest vykonal 06.05.1989. 8. Rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 22.10.1990 sp. zn. 4 T 92/90 bol odsúdený pre trestný čin podľa § 247 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený bol mu uložený podmienene odložený trest odňatia slobody 8 mesiacov so skúšobnou dobou do 22.10.1993, osvedčil sa 28.01.1994, hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. 9. Rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 13.10.1994 sp. zn. 2 T 110/94 bol odsúdený pre trestný čin podľa § 247 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený bol mu uložený podmienene odložený trest odňatia slobody 6 mesiacov so skúšobnou dobou do 13.04.1996, nariadený výkon trestu 12.09.1995. 10. Rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 23.06.1995 sp. zn. 6 T 54/95 bol odsúdený pre trestný čin podľa § 247 odsek 1 písmeno b), písmeno e) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 4 mesiace v II. NVS, trest vykonal 03.01.1995. 11. Rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 30.01.1996 sp. zn. 2 T 128/95 bol odsúdený pre trestný čin podľa § 202 odsek 1, § 221 odsek Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 5 mesiacov v II. NVS, trest vykonal 03.01.1995. 12. Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 31.10.2007 sp. zn. 4T 88/07, právoplatným dňa 17.11.2007 bol odsúdený pre prečin podľa § 289 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený podmienene odložený trest odňatia slobody 4 mesiace so skúšobnou dobou 1 rok do 17.11.2008, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok a 6 mesiacov, výkon trestu odňatia slobody nariadený dňa 29.07.2009, vykonanie trestu dňa 27.12.2009. 13. Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 29.01.2009 sp. zn. 1T 101/08 právoplatným dňa 29.01.2009 bol odsúdený pre prečin podľa § 289 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, § 348 odsek 1 písmeno d)Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný peňažný trest 400 eur, náhradný trest odňatia slobody 6 mesiacov, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 4 roky. 14. Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 11.05.2012 sp. zn. 2T 135/11 právoplatným dňa 11.05.2012 bol odsúdený pre prečin podľa § 14, §20 k § 212 odsek 2 písmeno a) a k § 212 odsek 1 Trestného zákona a pre prečin podľa § 20 k § 245 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 8 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky do 11.05.2014

Podľa lustrácie Ministerstva spravodlivosti SR voči Oľge Miklovej aktuálne neprebíha na súdoch Slovenskej republiky žiadne iné súdne konanie. Konanie sp. zn. 33 T 40/2014 na Okresnom súde Nitra bolo právoplatne skončené odsúdením. Voči Milanovi Horákovi na súdoch Slovenskej republiky aktuálne neprebíha žiadne iné súdne konanie. Konania vedené na Okresnom súde Nitra sp. zn. 4T 88/07, sp. zn. 1T 101/08, sp. zn. 2T 135/11 boli právoplatne skončené odsúdením. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/40/2014 súd zistil, že dňa 23.04.2014 bola na obvinenú Oľgu Miklovú podaná obžaloba Okresnej prokuratúry Nitra pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b)Trestného zákona, za ktorý bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33 T 40/2014 právoplatným dňa 27.06.2014 a bol jej uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/135/2011 súd zistil, že dňa 15.11.2011 bola na obvinených Tomáša Janošku a Milana Horáka podaná obžaloba Okresnej prokuratúry Nitra pre prečin krádeže v štádiu pokusu spolupáchateľstvom podľa § 14, §20 k § 212 odsek 2 písmeno a) a k § 212 odsek 1 Trestného zákona a pre prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 245 odsek 1 Trestného zákona, za ktoré bol Milan Horák odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 11.05.2012 sp. zn. 2T 135/11 právoplatným dňa 11.05.2012 a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 8 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky do 11.05.2014.

V prejednávanej trestnej veci bol rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/153/2012 zo dňa 08.10.2014 obžalovaný Milan Horák, uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona po úprave skutkovej vety obžaloby Okresnej prokuratúry Nitra a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pri súčasnom zrušení skoršieho výroku o treste uloženom obžalovanému Milanovi Horákovi Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/135/2011 zo dňa 11.05.2012 právoplatnom dňa 11.05.2012, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Súčasne mu bolo podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Obžalovaná Oľga

Miklová bola citovaným rozsudkom podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku oslobodená spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nitra, sp. zn. 1 Pv 144/2012 pre skutok kvalifikovaný v obžalobe ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno j), § 127 odsek 12 Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Na základe odvolania obžalovaného Milana Horáka a Okresnej prokuratúry Nitra rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 1To/37/2015 zo dňa 27.05.2015 a podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok, pričom podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Svoje rozhodnutie odôvodnil odvolací súd najmä tým, že súd prvého stupňa nepostupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne, keď sa náležite nevysporiadal so všetkými zákonným spôsobom zistenými a preukázanými skutkovými okolnosťami, keďže z právnych úvah prvostupňového súdu vyplýva, že tieto vo vzťahu k obžalovanej Oľge Miklovej vyhodnotil jednostranne a výlučne len v prospech obžalovanej a nedostatočne sa vysporiadal s dôkazmi svedčiacimi v neprospech obžalovanej. Ďalej nadriadený súd konštatoval, že ani pri úprave skutkovej vety a právnej kvalifikácie prvostupňový súd nepostupoval správne, kedy dôsledne neskúmal naplnenie kvalifikačného znaku podľa § 138 písmeno b) Trestného zákona - po dlhší čas, vytkol prvostupňovému súdu stručnosť úvah ohľadne naplnenia kvalifikačného znaku v zmysle § 138 písmeno j) Trestného zákona - na viacerých osobách, ďalej úpravu skutkovej vety v časti konkretizácie vzťahu maloletých k obžalovanému, formálne pochybenie v popise skutku, z ktorého obžalovanú Oľgu Miklovú oslobodil a rozpor odôvodnenia oslobodenia s oslobodzujúcim dôvodom. V časti týkajúcej sa trestu uloženému obžalovanému Milanovi Horákovi vytkol nadriadený súd absenciu úvah o vysporiadaní sa s podmieneným odsúdením obžalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T 135/2011.

Podľa § 327 odsek 1 Trestného poriadku, súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Procesné strany po doručení zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Nitre, ani na hlavnom pojednávaní nepredložili žiadne nové návrhy na doplnenie dokazovania v predmetnej trestnej veci. V zmysle citovaného ustanovenia a vyššie uvedeného obsahu uznesenia odvolacieho súdu, predseda senátu zisťoval, či zástupca Okresnej prokuratúry Nitra, vzhľadom na časť obsahu svojich odvolacích námietok má záujem namietat' zaujatosť konajúceho súdu, následne po negatívnom stanovisku prokurátora Okresný súd Nitra opätovne prejednal trestnú vec proti obžalovaným Milanovi Horákovi a Oľge Miklovej. Na hlavnom pojednávaní vykonal a doplnil dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Nitre. Potrebné doplnenie dokazovania vykonal súd prečítaním zabezpečených listinných dôkazov, najmä aktuálnych odpisov registrov trestov obžalovaných, správ Detského domova ohľadne maloletých detí Dávida, Dominiky a Samuela, správy ÚPSVaR Nitra, oboznámením pripojených spisov Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/40/2014 týkajúceho sa obžalovanej Oľgy Miklovej vrátane správy probačnej a mediačnej úradníčky o výkone trestu povinnej práce a sp. zn. 2T/135/2011 týkajúceho sa obžalovaného Milana Horáka.

Z oboznámených listinných dôkazov súd (správy Detského domova a správa ÚPSVaR Nitra) zistil, že maloleté deti D. G. Y. J. a maloletý D. F. boli umiestnené dňa 10.02.2012 do Detského domova v Nitre na základe uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 13 PPOm 1/2012 z 10.02.2012. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/337/2012 z 20.03.2013, právoplatným dňa 02.04.2013 bola nad maloletým Dávidom Horákom nariadená ústavná starostlivosť a rodičom dieťaťa určená vyživovacia povinnosť, ktorú si však riadne a včas neplnia. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 35 P/285/2012 z 20.03.2013, právoplatným dňa 02.04.2013 bola nad maloletými deťmi Dominikou a Samuelom Miklovými nariadená ústavná starostlivosť a matke detí určená vyživovacia povinnosť, ktorú si však riadne a včas neplní. Oľge Miklovej takto vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 2663,16 eur a Milanovi Horákovi dlh vo výške 824,22 eur. Rodičia maloleté deti nenavštevujú, nezaujímajú sa o ne. Maloleté deti Dominika a Samuel majú ustanoveného rozhodnutím súdu za majetkového opatrovníka mesto Vrábľe. Na základe splnenia podmienok osvojitelnosti rozhodol Okresný súd Nitra o ich osvojitelnosti a rodičov obmedzil vo výkone rodičovských práv. Zo širšej rodiny deti kontaktuje ich teta Iveta Minárová (sestra matky), poslednýkrát ich navštívila 23.11.2015 s mikulášskymi balíčkami. Kontakt s bratom maloletým Patrikom, ktorý je v náhradnej osobnej starostlivosti u Ivety Minárovej(švagrina matky) sa nepodarilo pre

jeho nezáujem obnoviť. Súrodenci Dominika, Samuel a Dávid sú ako súrodenecká skupina zaradení do prehľadu detí vhodných na sprostredkovanie náhradnej rodinnej starostlivosti formou pestúnstva, ale zatiaľ nikto neprejavil záujem o kontakt s týmito deťmi. Od 11.07.2012 je starostlivosť o maloletých naďalej zabezpečovaná v profesionálnej rodine zamestnanca detského domova.

Maloletý D. bol na základe psychologického vyšetrenia zaradený do ČŠPP pri SZŠ pre deti s autizmom v Nových Zámkoch a následne prijatý do zariadenia Združenie na pomoc ľuďom s mentálnym postihnutím na diagnostický pobyt, kde sa v rámci možností svojej diagnózy adaptoval, vážnejšie chorý nebol, je sledovaný v neurologickej ambulancii (pre vývojovú poruchu, retardáciu vývoja reči, inkontinenciu III. stupňa), pedopsychiatrom (pre detský autizmus). Detský domov dňa 25.08.2015 podal na posudkové oddelenie ÚPSVaR v Nitre žiadosť o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom a rozhodnutím ÚPSVaR Nitra dňa 30.09.2015 bol dieťaťu priznaný preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom a priznaná miera funkčnej poruchy 50 %.

Maloletá D., aktuálne žiačka 5. ročníka Spojenej školy -SZŠ F. Rákocziho, Nové Zámky, je žiačka so špeciálnymi výchovno vzdelávacími potrebami s mentálnym postihnutím ľahkého stupňa, dosahuje dobré vyučovacie výsledky, jej zdravotný stav je dobrý, je sledovaná v očnej ambulancii (pre astigmatizmus myopicus), v kardiologickej ambulancii (pre akcidentálny šelest). Intelekt Dominiky je v pásme ľahkej duševnej zaostalosti, umiestnenie v profesionálnej rodine pôsobí harmonizačne a posilňujúco.

Maloletý Y. po ročnom odklade povinnej školskej dochádzky nastúpil do prípravného ročníka Spojenej školy - SZŠ v Nových Zámkoch, aktuálne je žiakom prvého ročníka a je vzdelávaný podľa programu pre žiakov s ľahkým stupňom mentálneho postihnutia, dosahuje výborné vyučovacie výsledky, je sledovaný v neurologickej ambulancii (pre prejavy LMD s poruchami správania), v pedopsychiatrickej ambulancii (pre miernu duševnú zaostalosť s poruchou správania), v kardiologickej ambulancii (uzatvorenie defektu predsieňového septa bez rezidua). Detský domov dňa 25.08.2015 podal na posudkové oddelenie ÚPSVaR v Nitre žiadosť o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom a rozhodnutím ÚPSVaR Nitra dňa 17.09.2015 bol dieťaťu priznaný preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom a priznaná miera funkčnej poruchy 50 %.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/40/2014 a z odpisu registra trestov súd zistil, že Okresná prokuratúra Nitra podala obžalobu Oľgu Miklovú pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno b) Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/40/2014 bola Oľga Miklová uznaná za vinnú so žalovaného trestného činu a bol jej uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín a povinnosť zaplatiť zameškané výživné podľa svojich síl a schopností. Zo správy probačnej a mediačnej úradníčky súd zistil, že Oľga Miklová na výkon trestu povinnej práce nastúpila dňa 19.11.2015 a vykonala ho dňa 29.02.2016.

Z pripojeného spisu Okresného súdu sp. zn. 2T/135/2011 Nitra súd zistil, že Okresná prokuratúra Nitra podala obžalobu na Milana Horáka pre prečin krádeže spolupáchateľstvom v štádiu pokusu podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky. Úradným záznamom podľa § 50 odsek 5 Trestného zákona dňa 23.10.2015 Okresný súd Nitra rozhodol, že Milan Horák sa osvedčil dňom 12.05.2015 a hľadá sa neho, akoby nebol odsúdený. Z aktuálnych odpisov registrov trestov obžalovaných súd nezistil žiadne nové skutočnosti.

Z výsledkov vykonaného a doplneného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku, po úprave skutkovej vety v zmysle vykonaného dokazovania. Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, rešpektujúc právny názor, ktorý vyslovil vo svojom zrušujúcom rozhodnutí nadriadený súd.

Po prehodnotení vykonaných dôkazov a v súlade s pokynmi Krajského súdu v Nitre, súd uznal obžalovaných Milana Horáka a Oľgu Miklovú za vinných zo skutku uvedeného vo výroku rozsudku, právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno j) Trestného zákona a s poukazom na § 127 odsek 12 Trestného zákona, s použitím § 138 písmeno b) Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, nakoľko bolo dostatočným spôsobom, bez

dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete s jej úpravou v zmysle vykonaného dokazovania, pri zachovaní totožnosti skutku, že skutok vykazuje znaky trestného činu a súčasne bolo preukázané, že tento spáchali obžalovaní Milan Horák a Oľga Miklová spoločným konaním, po dlhší čas a na viacerých osobách. Protiprávnym konaním špecifikovaným vo výroku rozsudku obžalovaní naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej, pretože spoločným konaním týrali blízke osoby (maloletých Patrika, Samuela, Dominiku), spôsobujúc im fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, vyvolávaním strachu, stresu, násilnou izoláciou, bezdôvodným odopieraním spánku, nevyhnutnej osobnej starostlivosti, hygieny, výchovy a tento čin spáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách. Spoločné protiprávne konanie obžalovaných sa následne prejavilo na psychickom stave a duševnom vývoji maloletých(Patrikovi, Samuelovi, Dominike). U maloletých detí sa v dôsledku takéhoto konania obžalovaných Oľgy Miklovej a Milana Horáka plne rozvinul CAN syndróm (syndróm týraného, zneužívaného a zanedbávaného dieťaťa) a v záujme ochrany ich práv a zdravého vývoja boli maloleté deti odňaté z ich spoločnej domácnosti a umiestnené do náhradnej starostlivosti rozhodnutím Okresného súdu Nitra, sp. zn. 13 PPOm/1/2012 zo dňa 10.02.2012 a sp. zn. 26P 57/2012 zo dňa 16.02.2012.

Z vykonaných dôkazov súd zistil, že obžalovaná Oľga Miklová mala so svojim nebohým manželom Tiborom, ktorý zomrel v roku 2010 štyri deti, Dominiku (2002), Patrika (2003) a Samuela (2007) a jeden novorodenec im zomrel na syndróm náhleho úmrtia. Po smrti manžela obžalovanej Tibora Miklu sa k nej do domácnosti nasťahoval Milan Horák, s ktorým žili ako druh a družka a mali spolu dieťa Dávida (2011). Oľga Miklová už v čase narodenia Samuela mala problémy s nadužívaním alkoholu, v dôsledku čoho jej bol odobratý maloletý Samuel, ktorý bol umiestnený do dojčenského ústavu. V tom čase v rodine vykonával dozor ÚPSVaR a začala tam pôsobiť nadácia Úsmev ako dar. Následne sa matka začala dobrovoľne liečiť v ambulancii MUDr.Višňovského na alkoholizmus a dieťa jej bolo po dvoch rokoch vrátené do domácej starostlivosti. Po smrti biologického otca maloletých detí sa do rodiny prisťahoval obžalovaný Milan Horák. Z listinných dôkazov bolo tiež zistené, že dňa 03.05.2011 MŠ Vráble zaslala na ÚPSVaR (doručená 12.05.2011) žiadosť o prešetrenie rodinných pomerov dieťaťa Samuela Miklu pre podozrenie, že dieťa je bité a týrané druhom matky, že rodina holduje alkoholu a v rodine je katastrofálne hospodárenie. Škôlka konštatovala, že dieťa (Samuel) je ustráchané, vzdorovité, agresívne, správa sa neuroticky, na príkazy nereaguje, vyjadruje sa vulgárne, preto škôlka žiadala o prešetrenie situácie v rodine, aby nemuselo dôjsť k vylúčeniu dieťaťa z materskej školy. ÚPSVaR Nitra požiadal o spoluprácu pri šetrení pomerov v rodine MUDr. Ďurfinovú, ošetrojúcu lekárku maloletých detí, ktorá podala správu o zdravotnom stave detí a o poskytovanej zdravotníckej starostlivosti, z ktorej vyplynulo, že matka detí pravidelne dochádzala do ambulancie detskej lekárky najmä s maloletým Samuelom, ktorý bol zvýšene sledovaný. Pri dvoch kontrolách v ambulancii zistila modriny na maloletom Samuelovi, ktoré matka odôvodnila pádom z postieľky a pádom z bicykla, iné zranenia, alebo známky fyzického násillia pediatrička na deťoch nezistila. Podľa lekárskeho záznamov deti nebývali často choré, Dominika a Patrik boli naposledy v ambulanci v roku 2010. Lekárka sa o deťoch informovala aj v škole, deti chodili do školy pravidelne, vyučovanie nevynechávali. ÚPSVaR požiadal o vyjadrenie aj Základnú školu vo Vrábľoch, ktorá podala správu v tom zmysle, že triedna učiteľka maloletých detí Dominiky a Patrika nezaznamenala na deťoch negatívne zmeny v správaní. V rámci vlastného šetrenia potom, čo materská škola vyjadrila podozrenie z týrania maloletého Samuela, ÚPSVaR Nitra vykonával v rodine šetrenie a od 30.05.2011 do dňa odobratia detí z rodiny dňa 10.02.2012 realizoval v rodine osem návštev, pri ktorých v štyroch prípadoch (13.06.2011, 10.08.2011, 29.09.2011, 12.01.2012) zistili negatívny stav domácnosti (neupratané, bordel, zápach, špina, zadymenie, zima), v troch prípadoch vyjadrili spokojnosť so stavom domácnosti (08.07.2011, 21.07.2011, 19.01.2012) a v jednom prípade priamo v domácnosti neboli. Dňa 06.02.2012 ÚPSVaR kontaktoval Miroslav Minár brat Oľgy Miklovej a oznámil, že deti sú týrané, že p. Horák, druh Oľgy Miklovej sa podieľa na výchove tak, že deti bije a necháva kľáčať. Dňa 09.02.2012 vykonal ÚPSVaR návštevu základnej školy, kde boli vykonané pohovory s oboma maloletými deťmi (Patrik a Dominika) a na požiadanie učiteľky bola vypočutá aj maloletá neter pani Miklovej (Erika). Po abolvovaní rozhovorov s deťmi podala sociálna kurátorka trestné oznámenie, návrh na vydanie predbežného rozhodnutia na Okresný súd Nitra, deti (Dominika, Samuel, Dávid) boli umiestnené do detského domova a maloletý Patrik do starostlivosti Miroslava Minára (brat Oľgy Miklovej).

Svedkyňa Kocúrová (ÚPSVaR) na hlavnom pojednávaní uviedla, že pri pohovore s maloletými deťmi (Patrik a Dominika) a neterou p. Miklovej (Erika) dňa 09.02.2012 deti konkrétne hovorili o dianí v rodine. Dominika pri pohovore uviedla, že k fyzickým trestom dochádzalo hlavne u chlapcov u Samuela a

Patrika, že obžalovaný M.Horák maloletého Patrika nechával často kľáčať, udrel ho po tvári, zatváral ho do iných miestností, násilne sa správal aj k Samuelovi, ktorého zdvihol do výšky a hodil ho o zem kvôli hračkám, ktoré rozbil v škôlke. Neter p. Miklovej (Erika) pri pohovore uviedla, že obžalovaný M.Horák Samka nechával až do noci kľáčať. Deti hovorili o bití varechou zakaždým, keď sa niečo stalo a hlavne pod vplyvom alkoholu, čo podľa Patrika bolo každý deň. Maloletá Erika uviedla, že Samko dostal aj za to, že chcel jesť. Dominika povedala, že dostala len raz s varechou, keď sa učila. Patrik povedal že obžalovaní každý deň vypijú 3-4 krabice vína. Erika (neter) sa vyjadrila, že dostávajú jesť podľa toho, či majú peniaze. Svedkyňa Kocúrová konštatovala, že u maloletých detí nebola žiadna mimoškolská aktivita, matka nemala tendenciu podieľať sa na príprave detí na vyučovanie, podľa jej vyjadrenia deti v rodine nemali pocit bezpečia, istoty, ani vhodné prostredie pre zdravý vývin. Informácie o tom, čo sa dialo v rodine získal ÚPSVaR Nitra od Eriky (neter), od uja maloletých detí (Minár), od samotných detí (Patrik a Dominika), zo škôlky prišlo len podozrenie. Svedok Minár uviedol, že staršie deti si brával domov na návštevu a videl, že deti sú špinavé a hladné, pri kúpaní Patrika si všimol, že má modriny na chrbte, pásy od palice, opasku alebo hrany ruky. Patrik mu povedal, že ho dedo (obžalovaný Milan Horák) bije, ale najviac bije Samka a že ich dáva kľáčať. Počul tiež, že obžalovaný M.Horák Samka zatváral do pivnice, čo obžalovaní popreli, keďže pivnicu nemajú. K objasneniu vzniknutého rozporu prispela výpoveď svedkyne Z.Kenderovej, dospeljej dcéry obžalovaného, ktorá vysvetlila, že k zatvorení do pivnice došlo u nej doma, keď sa deti hrali na schovávačku a maloletý Samuel požiadal, aby ho obžalovaný dal do pivnice. Obdobne ako Miroslav Minár vypovedala aj svedkyňa I.Minárová (Bandryová, manželka Miroslava Minára) že bola svedkom toho, ako pri popíjaní dal obžalovaný Patrikovi facku po hlave a nechal ho kľáčať. Od rôznych ľudí (mená nekonkretizovala) sa jej dostalo do uší, že obžalovaný udrel Samka drevom po hlave, zatváral deti do pivnice, do kúpeľne, nedávali im jesť, nekúpali ich, chodili špinaví, mali vši. Patrik u nich hovoril, že ich Horák bil palicou, remeňom aj rukou, kde zasiahol. Svedkyňa I.Minárová (sestra Oľgy Miklovej), ktorá žila s obžalovanými v jednej domácnosti vo svojej výpovedi uviedla, že bola svedkom toho, že obžalovaný hodil Samka o posteľku a do nočného stolíka, keď mal vypité a Samko mal vtedy rozbité nad okom. K správaniu sestry uviedla, že jej sestra mala deti rada, nerobila im zle, ale Horák deti v láske nemal, najmä Samka. Počula, že M. Horák Samka zatváral do pivnice, ale nevidela to. Obaja obžalovaní takéto obvinenie zhodne odmietli, pretože v dome pivnicu nemali. Svedkyňa Boldišová (učiteľka MŠ) vypovedala, že keď si všimli u Samka podliatiny na tele a na hlave, kontaktovali matku, ktorá povedala, že spadol, ale Samko povedal, že ho ujo (obžalovaný) zbil. Materská škola spísala podnet na prešetrenie situácie v rodine. Ostatní svedkovia (Jančiová, Minarovičová, Tomeková, Cibirová, Kanderová, Ďurfinová) o fyzickom, prípadne psychickom násilí voči maloletým deťom zo strany obžalovaných nevedeli uviesť žiadne relevantné informácie a poznatky. Uvádzali fakty o sociálnych pomeroch v rodine, vzdelávacích problémoch, o nedostatočnej hygiene a o stave domácnosti. Znalkyňa z odboru psychológia vyšetrowala maloleté deti po ich prijatí do detského domova a v záveroch znaleckého posudku konštatovala, že u detí sa v dôsledku nedostatočnej výchovy v rodine rozvinul CAN syndróm, teda syndróm týraného, zneužívaného a zanedbávaného dieťaťa. Pri špecifikácii formy syndrómu vo vzťahu k jednotlivým deťom uviedla, že Patrik bol týraný, Samko zanedbávaný a Dominika bola zanedbávaná a zneužívaná ako náhrada matky.

Vo vzťahu k obžalovaným súd upravil skutkovú vetu obžaloby v zmysle vykonaného dokazovania a ustálil, že obžalovaní Milan Horák a Oľga Miklová ako druh a družka spoločne najmenej od 13.05.2011 zanedbávali osobnú starostlivosť o maloleté deti žijúce v ich spoločnej domácnosti, nezabezpečili základnú hygienu detí a obydlia, neposkytovali im primeranú výchovu, svojim správaním pod vplyvom alkoholu vyvolávali u detí atmosféru strachu a stresu, Milan Horák maloletého Samuela a Patrika takmer denne neprimerane fyzicky trestal fackami, údermi varechou a remeňom po celom tele, kľáčaním počas denných a nočných hodín, zatváraním do iných miestností, maloletého Samuela zdvihol do výšky a hodil o posteľku, pričom v dôsledku takéhoto konania Milana Horáka a Oľgy Miklovej sa u maloletých Dominiky, Patrika a Samuela Miklových plne rozvinul CAN syndróm a v dôsledku takéhoto konania Oľgy Miklovej a Milana Horáka boli maloleté deti odňaté z ich domácnosti a umiestnené rozhodnutím súdu do náhradnej starostlivosti. Takýmto protiprávnym konaním (Milan Horák najmä aktívnym konaním na osobách blízkych a Oľga Miklová najmä opomenutím konania, na ktoré bola podľa Zákona o rodine povinná) voči maloletým deťom Patrikovi, Samuelovi, Dominike naplnili obaja obžalovaní spoločne skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno j) Trestného zákona a s poukazom na § 127 odsek 12 Trestného zákona, s použitím § 138 písmeno b) Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby spočíva v konaní, ktorým páchatel' týra blízku osobu spôsobujúc jej fyzické, alebo psychické utrpenie niektorou z foriem správania uvedenou v ustanovení § 208 odsek 1 Trestného zákona. Takéto zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, kedy páchatel' prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti sa musí vyznačovať trvalosťou, sústavnosťou, alebo opakovanými útokmi. Pre naplnenie zákonných znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa odseku 2 písmeno d) závažnejším spôsobom konania s použitím § 138 písmeno b) Trestného zákona je určujúca celková doba trvania tyranizujúceho konania obžalovaných, spôsob, intenzita, početnosť útokov a následok. Žalované obdobie v ktorom malo dochádzať k protiprávnemu konaniu súd ustálil na obdobie najmenej od 13.05.2011 do 10.02.2012 (celkovo takmer 9 mesiacov počítaných odo dňa nasledujúceho po doručení prvého signálu predškolského zariadenia na ÚPSVaR Nitra o prejavoch fyzických útokov na maloletého Samuela po faktické odobratie maloletých detí z domácnosti), ktoré obdobie potom vzhľadom na vyššie uvedené kritéria, charakter trestného činu (trváci trestný čin s prvkami hromadného) a ustálenú súdnu prax zodpovedá kvalifikačnému znaku - dlhší čas. Prvé prejavy konania zakladajúceho trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaných vyplynuli práve z oznámenia predškolského zariadenia doručeného na ÚPSVaR, ktoré navštevoval maloletý Samuel a následne posudzované obdobie uzatvára deň vydania predbežného rozhodnutia súdu, kedy boli deti fakticky odobraté z dosahu obžalovaných. Predškolské zariadenie signalizovalo písomne ÚPSVaR Nitra jednak výchovné problémy s maloletým a tiež prvé znaky fyzického násillia na maloletom Samuelovi, ktorý sa vyjadril, že ho obžalovaný Milan Horák zbil. Matka maloletého v tom čase zakrývala konanie svojho druhu v škôlke a u lekárky legendou zranenia maloletého v dôsledku hier. Ďalší argument svedčiaci v prospech dlhšieho času protiprávneho konania obžalovaných je nepriaznivý dôsledok, ktorý vznikol na duševnom zdraví detí. Maloletým deťom bol po psychologickom vyšetrení diagnostikovaný CAN syndróm, čo nie je dôsledok na zdraví, ktorý vzniká momentálne, v krátkom časovom období, alebo iba v dôsledku jednorazového konania. Prejav CAN syndrómu na psychike dieťaťa je dlhšie prebiehajúci proces a súbor konkrétnych foriem neadekvátneho zaobchádzania s dieťaťom, ktoré vedú k nedostatočnému napĺňaniu jeho základných potrieb, a tým k závažnému narušeniu až trvalému poškodeniu vývoja, osobnosti, sebedovomia a medziľudských vzťahov dieťaťa. Telesné tresty za drobné prehrešky, zlé známky a nezavinené nehody postupne prerastajú v každodennú tyranii spojenú s nadávkami a ponižovaním, vo výchove prevládajú tresty, zákazy a okrikovanie. CAN syndrómom sú najčastejšie ohrozené deti s nepokojným správaním, s nezvládnutým temperamentom a s oneskoreným vývinom, ktoré práve naopak vyžadujú mimoriadnu starostlivosť. Vzhľadom na hore uvedené, preto nemožno akceptovať obhajobné tvrdenie, že k tyranizujúceho konaniu s takým negatívnym dopadom ako je vytvorenie CAN syndrómu dochádzalo iba v období december 2011 až 10.02.2012. Za závažnejší spôsob konania sa považuje aj páchanie trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby na viacerých osobách (§ 138 písmeno j Trestného zákona), pričom podľa § 127 odsek 12 Trestného zákona sa na účely viacerých osôb rozumejú najmenej tri osoby. Podľa záverov znaleckého posudku sa diagnostikovaný CAN syndróm prejavil u troch maloletých detí obžalovanej Oľgy Miklovej Patrika, Samuela a Dominiky, pričom nepriaznivý dopad na ich duševný vývoj bol v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaných. Maloletí Patrik a Samuel boli okrem zanedbávania aj fyzicky bití druhom matky, boli trestaní kľacaním, násilne izolovaní, pričom trestaním do neskorých nočných hodín im bol odopieraný spánok, ktoré formy týrania síce neboli preukázané u maloletej Dominiky s výnimkou občasných úderov pri učení, ale používanie neadekvátnych fyzických trestov na chlapcoch, strata istoty, celková atmosféra v rodine (krik popíjanie, zanedbaná domácnosť), nedostatočná starostlivosť, ponižovanie, strach a stres šírený pri výchove chlapcov ovplyvnil nepriaznivo aj duševný vývoj u maloletej Dominiky, ktorá nereagovala vzdorom ako maloletí chlapci, ale uzavretím sa do seba. Maloletá Dominika v dôsledku situácie v domácnosti pre absenciu matkinej ochrany inštinktívne preberala ochrannú funkciu matky najmä voči maloletému Samuelovi, čo následne neúmerne zaťažilo jej detskú psychiku. Znalkyňa v záveroch znaleckého posudku uviedla, že všetky tri deti trpeli emočnou a sociálnou depriváciou a v konfliktných situáciách sa u nich prejavujú známky stiahnutia a motorickej reakcie (strach pred trestom) a majú typické prejavy zanedbávaného až týraného dieťaťa.

Maloleté deti Patrik, Samuel a Dominika boli síce výlučne deti obžalovanej Oľgy Miklovej (jej blízke osoby podľa § 127 odsek 4 Trestného zákona), ale obžalovaný Milan Horák žil matkou maloletých detí preukázateľne ako jej druh a dokonca mali aj spoločné dieťa Dávida, ktorý bol súrodencom maloletých. Kým v odseku 4 ustanovenia § 127 Trestného zákona ide o klasické vymedzenie pojmu blízka osoba, v odseku 5 je samostatne definovaná blízka osoba pre taxatívne vymenované činy (patrí tam aj § 208 Trestného zákona). Na účel žalovaného trestného činu sa za blízke osoby považujú v zmysle § 127

odsek 5 Trestného zákona vo vzťahu k obžalovanému Milanovi Horákovi ako druhovi Oľgy Miklovej aj blízke osoby jeho družky Oľgy Miklovej (Patrik, Samuel a Dominika, osoby blízke obžalovanej podľa § 127 odsek 4 Trestného zákona), žijúce s oboma obžalovanými v spoločnej domácnosti napriek tomu, že neboli žiadnym osobitným právnym aktom štátneho orgánu zverené do starostlivosti obžalovaného Milana Horáka.

Dokazovaním na hlavnom pojednávaní (vyjadrenia maloletých Patrika, Dominiky, Eriky Minárovej pred sociálnou pracovníčkou, svedectvo M. Kocúrovej, znalecké dokazovanie, svedecké výpovede svedkov Minára, Ivety Minárovej - sestra obžalovanej, Ivety Minárovej - švagrina obžalovanej) bolo preukázané, že obžalovaný Milan Horák sa počas spolužitia so svojou družkou obžalovanou Oľgou Miklovou a jej deťmi v spoločnej domácnosti podieľal na ich výchove (aktívnym konaním) s konkludentným súhlasom obžalovanej tak, že maloletých Samuela a Patrika (deti svojej družky obžalovanej Oľgy Miklovej) takmer denne, aj pod vplyvom alkoholu neprimerane fyzicky trestal fackami, údermi varechou a remeňom po celom tele, kľáčaním počas denných a nočných hodín, zatváraním do iných miestností a maloletého Samuela zdvihol do výšky a hodil o postieľku. Neprimeranými fyzickými trestami, neakceptovateľnými vzhľadom na vek a duševnú výbavu maloletých synov svojej družky týmto deťom spôsoboval fyzické a psychické utrpenie bitím, ponižovaním (kľáčaním), vyvolávaním strachu (krikom, hádkami pod vplyvom alkoholu) násilnou izoláciou (zatváraním do iných miestností) a odopieraním spánku (kľáčanie do neskorých nočných hodín). Maloletí chlapci (Patrik a Samuel) boli takto opakovane zo strany obžalovaného Milana Horáka aj v prítomnosti malotej Dominiky vystavovaní fyzickým atakom a ponižujúcim trestom, čo tieto deti (najmä starší Patrik) mohli aj vzhľadom na stratu biologického otca pociťovať ako príkorie, ktoré malo negatívny dopad na ich telesný a duševný stav. Násilné konanie obžalovaného Milana Horáka, pasívne tolerované matkou maloletých detí, bez primeraného dôrazného a včasného zásahu matky na ochranu detí pred dôsledkom konania obžalovaného Milana Horáka, vyvolávalo u detí obžalovanej Oľgy Miklovej (Patrika, Samuela, aj Dominiky) strach, stres a poníženie, čo sa prejavilo následne na ich duševnom vývoji. Obžalovaný Milan Horák a Oľga Miklová vyššie popísaným konaním v rozpore so záujmami maloletých detí a zlým zaobchádzaním s nimi, prejavovali hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, kedy obžalovaný pri pomoci družky v ich výchove a dohľade nad nimi s jej tichým súhlasom prekročil primeranú mieru a spôsob trestania maloletých. Obžalovaný sa bránil tým, že iba párkrát capol deťom po zadku, keď si to zaslúžili, čo je však v rozpore tak s vyjadreniami maloletých detí (Patrika, Dominiky, Eriky), ako aj s výpoveďami svedkov M. Kocúrovej, M. Minára, I. Minárovej (Bandryovej), I. Minárovej, M. Boldišovej, zisteniami ÚPSVaR Nitra a závermi znaleckého posudku. Nebolo síce v konaní preukázané, že by obžalovaná Oľga Miklová svoje deti (Patrika, Samuela aj Dominiku) priamo fyzicky bila a osobne podrobovala neprimeraným fyzickým atakom, ale tolerovala násilné správanie svojho druhu obžalovaného Milana Horáka voči svojim deťom a ani po predchádzajúcich upozorneniach sociálnych pracovníčok na toto protiprávne konanie jej druhu primeraným spôsobom nereagovala, neeliminovala jeho ataky, nezastavila ho, neusmernila ho, hoci bola na také konanie povinná nielen z hľadiska emocionálneho ako matka, ale aj podľa Zákona o rodine. Naopak, obžalovaná pasívne prijala tento model tzv. výchovy detí, čím sa na ňom konkludentne podieľala a prispela zásadným spôsobom k nepriaznivému dopadu na duševný vývoj svojich detí. K devastáčnym dopadom na duševný vývoj maloletých detí prispel aj spôsob vedenia domácnosti obžalovanou Oľgou Miklovou, v ktorej boli deti vychovávané, pretože obžalovaná im nezabezpečila pocit bezpečia a istoty, dostatočne motivujúce, podnetné a láskavé rodinné prostredie, primeranú osobnú starostlivosť, hygienu a výchovu pre potreby ich riadneho duševného a telesného rozvoja. Maloleté deti boli v dôsledku nedostatočnej starostlivosti matky nútené žiť v prevažne zanedbanej, studenej, zafajčenej, konfliktnej domácnosti, pričom obžalovaná Oľga Miklová ako žena a matka sa nedostatočne starala o hygienu detí a domácnosti, na čo ju opakovane upozorňovala tak detská lekárka, dcéra obžalovaného ako aj pracovníčky sociálnej kurately. Deti v školskom veku (Patrik, Dominika) dosahovali slabé študijné výsledky, pretože obžalovaná zanedbávala ich prípravu na vyučovanie, dohľad pri učení svojiským spôsobom opätovne vykonával s tichým súhlasom matky obžalovaný Milan Horák.

Z vyššie uvedeného mal súd za preukázané, že skutok sa stal tak ako je uvedený vo výroku rozsudku, je trestným činom a tento zavinene spáchali obžalovaný Milan Horák a Oľga Miklová spoločným konaním, závažnejším spôsobom konania po dlhší čas (takmer 9 mesiacov) a na viacerých osobách, pričom spoločné protiprávne konanie obžalovaných viedlo až k rozvinutiu CAN syndrómu u maloletého Patrika, Samuela a Dominiky, čím je daná príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaných a negatívnym následkom na psychike maloletých detí preukázaným znaleckým dokazovaním. Spôsob protiprávneho konania obžalovaných bol ustálený na základe vyjadrení maloletých detí pred sociálnou pracovníčkou,

výpovedí svedkov, listinných dôkazov, znaleckého posudku a jeho závažnosť vyplýva jednak zo spôsobu spáchania skutku a jednak aj zo sociálneho a spoločenského statusu maloletých detí ako sirôt, ktoré tragicky prišli o svojho biologického otca, čím vlastne spôsobenú ujmu mohli pociťovať ešte intenzívnejšie. Súd vyhodnotil konanie obžalovaných ako konanie v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože obaja obžalovaní sa priamo a osobne podieľali na skutku (Milan Horák konaním, Oľga Miklová opomenutím) a v súhrne tak naplnili znaky žalovaného trestného činu. Bez opomenutia konania obžalovanej, na ktoré bola zo zákona povinná, pri pasívnom prístupe k vedeniu a správe domácnosti, k výchove detí a v dôsledku absencie regulácie správania jej druhá, ktorý tieto funkcie v domácnosti od obžalovanej s jej tichým súhlasom prebral, by nemohlo dôjsť k protiprávnemu konaniu obžalovaného na maloletých. Konanie obžalovaných takto vykazuje znaky spoločného konania podľa § 20 Trestného zákona.

Čo sa týka jedla a oblečenia maloletých detí, triedne učiteľky maloletých detí Patrika a Dominiky (svedkyne) zhodne potvrdili, že oblečenie detí bolo síce staršie, ale čisté. Deti si podľa výpovedí pedagógov nosili do školy pomôcky aj jedlo, len ich hygiena nebola vždy stopercentná, chodili pravidelne do školy, nevynechávali vyučovanie, ale mali slabé študijné výsledky, pretože sa im doma nevenovali. Lekárka maloletých detí potvrdila, že matka s deťmi pravidelne navštevovala ambulanciu buď na jej predvolanie (očkovanie, preventívne prehliadky, kontroly), alebo samostatne v prípade ochorenia detí, pričom lekárka v čase návštev v ambulancii nezistila žiadne neprimerané reakcie matky na správanie detí, ani žiadne znaky fyzických atakov na telách detí, či známky podvýživy. Maloleté deti teda boli pod pravidelným lekárske dozorom, netrpeli zvýšenou chorobnosťou, okrem Samuela (gastritída, hyperaktivita, kardio problémy), pravidelne bez absencií chodili do školy, nosili si jedlo aj pomôcky, pričom kvalitu jedla, stav pomôcok a oblečenia, tvorbu zásob potravín v rodine možno vyhodnocovať len s ohľadom na príjmové možnosti rodiny a celkový počet jej príslušníkov. V konaní nebolo relevantnými dôkazmi preukázané bezdôvodné odopieranie stravy a ošatenia maloletým, prípadne zanedbanie zdravotnej starostlivosti, preto súd v tomto zmysle upravil skutkovú vetu obžaloby a túto časť žalovaného konania vypustil zo skutkovej vety (výpovede svedkyne Kanderovej- dcéra obžalovaného, svedkyne Ďurfinovej- lekárky maloletých, výpovede pedagogičiek maloletých Dominiky a Patrika- Mgr. Pavlína Cibirovej, Mgr. Tatiány Tomekovej).

Vo vzťahu k obhajobným námietkam, že obžalovaný Milan Horák, ako druh matky maloletých detí nemal povinnosť starať sa o maloleté deti obžalovanej Oľgy Miklovej, lebo mu neboli zverené do starostlivosti súd uvádza, že povinnosti fyzickým osobám možno ukladať len v zmysle čl. 13 Ústavy SR zákonom, alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, medzinárodnou zmluvou, alebo nariadením vlády. Druh dieťaťa síce nemá právnu povinnosť starať sa o deti svojej družky, ktorej opomenutie povinností voči deťom by mohlo zakladať trestnoprávnu zodpovednosť matky za trestnoprávny následok spôsobený zanedbaním starostlivosti. Taká povinnosť by mu mohla vzniknúť len na základe dohody s matkou a to i konkludentnou, prípadne na základe jeho predchádzajúceho nebezpečného konania, ktorého následky by bol povinný odvrátiť, alebo im predísť (R 16/1984). Medzi obžalovanými vznikla po nast'ahovaní Milana Horáka k Oľge Miklovej práve konkludentná dohoda na výchove a na starostlivosti o maloleté deti Miklové, obžalovaní žili v spoločnej domácnosti, mali spoločné dieťa, spoločne hospodárili, spoločne zadovážovali prostriedky na obživu rodiny a obžalovaná pasívne prenechala časť svojich materských povinností (napr. varenie, prípravu stravy do školy, kúpanie detí) a výchovné problémy s deťmi na svojho druhu. K negatívnemu dopadu na maloleté deti došlo aj v dôsledku častého spoločného požívania alkoholických nápojov obžalovanými, čo malo priamy dopad (ekonomický, sociálny, emocionálny) na chod domácnosti a následné zanedbávanie primeranej starostlivosti matky o maloletých.

Z hľadiska protiprávného konania obžalovaných dospel súd k záveru, že obžalovaní Milan Horák a Oľga Miklová sa vzhľadom na právnu kvalifikáciu žalovaného trestného činu ako trestne zodpovedné osoby dopustili trestného činu vyššej závažnosti a konali v nepriamom úmysle podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona, lebo vedeli, že svojím konaním môžu porušenie, alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobia, boli s tým aj uzročení, pričom na nebezpečenstvo hroziace chránenému záujmu (ochrana pred domácim násilím) a dôsledky z toho vyplývajúce (odňatie detí, trestnoprávny dopad) boli opakovane upozorňovaní sociálnymi pracovníkmi pri kontrolách úradu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie,

pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaných ako aj možnosť ich nápravy, pričom pri ukladaní trestu súd aplikoval zásady pre ukládanie trestov uvedené v Trestnom zákone.

Súd prihliadol pri ukladaní trestu u obžalovaného Milana Horáka na jeho osobné a majetkové pomery, na zistenie, že tento bol doposiaľ štrnásťkrát súdne trestaný (čo nesporne naznačuje jeho občiansky rozmer), prevažne však za majetkovú trestnú činnosť. Rešpektujúc ustanovenia Trestného zákona (fikcia neodsúdenia) však súd musel konštatovať, že na obžalovaného sa v piatich prípadoch hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovaný má v evidencii priestupkov jeden záznam za priestupok proti plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky, ale z miesta bydliska obžalovaný nebol hodnotený negatívne. Súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona, nezistil priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Trestného zákona (na predchádzajúce odsúdenia staršie ako 10 rokov a odsúdenia nesúvisiace s násilnou trestnou činnosťou súd neprihliadal - § 37 písmeno m) Trestného zákona,) a pri výpočte do úvahy prichádzajúcej výmery trestu odňatia slobody vychádzal zo základnej trestnej sadzby (7-12 rokov) uvedenej v § 208 odsek 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2015 (§ 2 Trestného zákona, pre páchatel'a priaznivejší). Pri ukladaní trestu obžalovanému Milanovi Horákovi súd upravil základnú trestnú sadzbu cez mimoriadne ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona, najmä pre odstup času od skutku (5rokov), berúc do úvahy okolnosti prípadu spočívajúce v nedostatočnej osobnostnej výbave obžalovaného (simplexná osobnosť, etylicky depravovaná, intelektovo a mnesticky podpriemerná) a ukladal mu trest odňatia slobody pod spodnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. V súlade so závermi znaleckého posudku mu súd podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, pretože sa dopustil trestného činu násilnej povahy voči blízkej osobe a vzhľadom na rozvinuté štádium alkoholizmu u obžalovaného možno dôvodne predpokladať, že by mohol bez zodpovedajúceho protialkoholického liečenia v násilnom konaní pokračovať.

Pri ukladaní trestu obžalovanej Oľge Miklovej súd prihliadol na jej osobné a majetkové pomery, na zistenie, že bola doposiaľ jedenkrát súdne trestaná za neplnenie vyživovacej povinnosti, pričom uložený trest povinnej práce už vykonala (§ 92 odsek 2 Trestného zákona). Obžalovaná má v evidencii priestupkov tri záznamy prevažne za majetkové priestupky. Súd nezistil u obžalovanej žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť a pri výpočte do úvahy prichádzajúcej výmery trestu odňatia slobody vychádzal zo základnej trestnej sadzby (7-12 rokov) uvedenej v § 208 odsek 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2015 (§ 2 Trestného zákona, pre páchatel'a priaznivejší). Pri ukladaní trestu obžalovanej súd upravil základnú trestnú sadzbu cez mimoriadne ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona, najmä pre odstup času od skutku (5 rokov), berúc do úvahy okolnosti prípadu spočívajúce v nedostatočnej osobnostnej výbave obžalovanej (simplexná osobnosť, etylicky depravovaná, intelektovo a mnesticky podpriemerná), zohľadňujúc jej sociálne pomery (prvý starší manžel zastrešujúci celú starostlivosť o rodinu, úmrtie novorodenca, ovdovenie v mladom veku - 33 rokov, alkoholizmus, nesamostatnosť pri výchove troch maloletých detí, neschopnosť plánovať a organizovať život v rodine) a aj spôsob spáchania trestného činu (opomenutie konania) jej ukladal trest odňatia slobody pod spodnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia pri splnení podmienok v § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, pretože do úvahy prichádzajúci trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov vyplývajúci z ustanovenia § 208 odsek 2 Trestného zákona súd považoval za neprimerane prísny. V súlade so závermi znaleckého posudku jej súd podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, pretože sa dopustila trestného činu násilnej povahy voči blízkej osobe a vzhľadom na rozvinuté štádium alkoholizmu, by jej etylická deprivácia mohla bez primeraného liečenia gradovať a v dôsledku toho by obdobné konanie v prípade nového materstva mohla opakovať.

Súd dospel k záveru, že takto uložený trest je dostatočný na prevýchovu obžalovaných a zohľadňuje všetky kritéria pre ukládanie trestu s poukazom na účel trestu, individuálnu a generálnu prevenciu, zohľadňujúc charakter trestnej činnosti, špecifiká osobnostnej výbavy a predchádzajúci život obžalovaných.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.